

Tvistighedsnævnets årsberetning 2007

Tvistighedsnævnets årsberetning 2007

Tvistighedsnævnets årsberetning 2007

Publikationen indgår i Undervisningsministeriets håndbogsserie som nr. 4 – 2008

Redaktionsgruppe: Lene Delfs, Undervisningsministeriet, og Mogens Kroman, formand for Tvistighedsnævnet

Redaktion og produktion: Werner Hedegaard, Undervisningsministeriet

Grafisk tilrettelægger: Malchow A/S, Ringsted

Omslag: Malchow A/S

Forsideillustration: Mårdøn Smet og Thomas Thorhauge, Tegnestuen Over Floden

1. udgave, 1. oplag, juni 2008: 1.000 stk.

ISBN 978-87-603-2706-3

ISBN (WWW) 978-87-603-2707-0

Internetadresse: pub.uvm.dk/2008/tvister2007

Udgivet af Undervisningsministeriet, Afdelingen for erhvervsfaglige uddannelser

Bestilles (ISBN 978-87-603-2706-3) hos:

NBC Ekspedition

Tlf. 56 36 40 40, fax 56 36 40 39 eller e-mail: ekspedition@nbcas.dk

Telefontid: Mandag-torsdag 9.30-16.00, fredag 9.30-15.00

eller hos boghandlere

Tryk: Scanprint A/S

Trykt med vegetabiliske trykfarver på svanemærkegodkendt papir

Printed in Denmark 2008

Eventuelle henvendelser af indholdsmæssig karakter rettes til Kommunikationsenheden i Undervisningsministeriet, tlf. 33 92 50 57 eller e-mail: pub@uvm.dk

Indhold

5	Formandens beretning
7	Tvistighedsnævnets medlemmer og sekretariat
8	1. Præsentation af Tvistighedsnævnet
10	2. Beskrivelse af en typisk sag i Tvistighedsnævnet
10	Opgave og love
10	Sagen indbringes
10	Krav til klagen
11	Sagens behandling
13	Sagens afslutning
15	3. Praksis
16	Afvisning
18	Ansættelsesbevisloven
20	Ferieloven
20	Forlængelse af uddannelsesaftalen, EUL §§ 58 og 59
21	Forskelsbehandlingsloven; forskelsbehandling på grund af race, hudfarve, religion, politisk anskuelse, seksuel orientering, alder, handicap, national, social eller etnisk oprindelse
21	Funktionærloven
22	Hjemvisning til fagligt udvalg
23	Injurier
23	Konkurrerende overenskomster
24	Ligebehandlingsloven; forskelsbehandling på grund af køn, herunder for eksempel graviditet, barsel, chikane og sexchikane
25	Ligelønsloven
25	Mangelfuld uddannelse
26	Nævnets sammensætning, EUL § 64, stk. 2

28	Ophævelse af uddannelsesaftalen
41	Overenskomstfortolkning
41	Passivitet (spørgsmål om bortfald af et krav, fordi dette ikke er gjort gældende inden for rimelig tid)
42	Pension, EUL § 55, stk. 2
43	Prøvetid, EUL § 60, stk. 2
44	Sagsomkostninger, bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet § 16, stk. 3
44	Sygdom (se Ophævelse af uddannelsesaftalen, pkt. 2)
44	Særlige lønreguleringsspørgsmål
45	Tortgodtgørelse (godtgørelse for retsstridig krænkelse af frihed, fred, ære eller person)
45	Udeblivelse, bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet § 15
46	Virksomhedsoverdragelse
47	4. Omtalte kendelser efter sagsnummer
47	2007
49	2006
51	2005
53	2004
55	2003
58	2002
61	2001
62	2000
63	1999
64	1998
67	5. Statistik
68	Statistik for 2005
70	Statistik for 2006
72	Statistik for 2007

Formandens beretning

Denne Årsberetning 2007 er Tvistighedsnævnets første årsberetning. I 2007 modtog undervisningsministeren et spørgsmål fra Folketingets Uddannelsesudvalg vedrørende manglende statistik siden 1998 over sager i nævnet. Undervisningsministeren anførte i sit svar blandt andet: "På baggrund af drøftelser mellem ministeriet og nævnet forventer jeg imidlertid, at nævnet tager initiativ til udgivelse af en årlig beretning om sin virksomhed med virkning fra 2007. I den forbindelse vil der blive taget stilling til, om den første beretning tillige skal omfatte informationer om nævnets virksomhed i hele perioden fra 1998."

Tvistighedsnævnet blev oprettet i 1989 i medfør af erhvervsuddannelseslovens § 64, og der er gennem alle årene afsagt kendelser af nævnet, der berører talrige problemstillinger vedrørende "tvistigheder" mellem elever og praktikvirksomheder. I 1998 udgav Undervisningsministeriet en publikation, "Tvistighedsnævnets kendelser 1990-1998 med referater", der indeholder en gennemgang af kendelser afsagt i sager, der var blevet rejst i årene 1990-1998. På denne baggrund er Årsberetning 2007 speciel i forhold til de kommende årsberetninger, idet der under afsnittet om praksis er omtalt udvalgte kendelser, der er afsagt i perioden fra sommeren 1998 og til og med 2007. Der er ligeledes i afsnittet om statistik medtaget oplysninger vedrørende både 2007 og tidligere år tilbage til og med 2005. Herefter vil de følgende årsberetninger naturligvis alene omtale kendelser og statistik fra det omhandlede år.

Det vil fremgå af omtalen af kendelser i afsnittet om praksis, at nogle af kendelserne har været indbragt for domstolene, jf. erhvervsuddannelseslovens § 63, stk. 3. Tvistighedsnævnet får imidlertid ikke automatisk underretning om eventuel indbringelse for domstolene af nævnets kendelser, så det er meget sandsynligt, at en hel del flere af de omtalte kendelser har været prøvet ved domstolene, uden at det er nævnet bekendt. Hvis

nogle af læserne har kendskab til sådanne domme, der ikke er nævnt i årsberetningen, vil vi i Tvistighedsnævnet være taknemmelige for at modtage underretning herom. Og tilsvarende vil vi gerne i fremtidige situationer, hvor nævnets kendelser måtte blive indbragt for domstolene, have underretning om både sagens indbringelse og den efterfølgende afgørelse.

Højesteret har den 9. maj 2008 afsagt en dom, der vedrører principielle spørgsmål af betydning for Tvistighedsnævnet, herunder Tvistighedsnævnets sammensætning i konkrete sager. Dommens præmisser vedrørende disse spørgsmål er refereret i kapitlet "Praksis" under rubrikken "Nævnets sammensætning", Tvistighedsnævnets kendelse af 2. juni 2004 i sag 01.2004.

Da dette er Tvistighedsnævnets første årsberetning, vil vi være taknemmelige for kommentarer, ris og ros til brug for den bedst mulige udformning af de fremtidige årsberetninger.

Afslutningsvis vil jeg takke Tvistighedsnævnets medlemmer og medlemmerne af det sekretariat, som Undervisningsministeriet har stillet til rådighed for nævnet, for et engageret, grundigt og veludført arbejde. Det fremgår af kapitlet om statistik, at der gennemsnitligt forløber fem måneder fra indgivelse af klageskrift til afsigelse af kendelse. Det er en tilfredsstillende kort sagsbehandlingstid, som alle medvirkende har bidraget til, og som Tvistighedsnævnet også fremover vil tilstræbe at fastholde.

Mogens Kroman
Formand for Tvistighedsnævnet
Juni 2008

Twistighedsnævnets medlemmer og sekretariat

Formand:

Beskikket i perioden 1. august 2004 til 31. juli 2008

- Landsdommer Mogens Kroman

Medlemmer og stedfortrædere:

Beskikket i perioden 1. januar 2007 til 31. december 2010

Udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening:

- Advokat Tine Benedikte Skyum
- Advokat Linda Rudolph Greisen
- Chefkonsulent Simon Neergaard-Holm (*stedfortræder*)
- Juridisk konsulent Lise Bardenfleth (*stedfortræder*)

Udpeget af Landsorganisationen i Danmark:

- Advokat Ane Kristine Lorentzen
- Faglig sekretær Gert Svendsen
- Advokat Evelyn Jørgensen (*stedfortræder*)
- Faglig sekretær Jeanette Hahnemann (*stedfortræder*)

Sekretariatets ansatte:

- Fuldmægtig Ilkay Yüksel Aztout
- Kontorfuldmægtig Lene Delfs
- Stud.jur. Neriman Balikci

Præsentation af Tvistighedsnævnet

Tvistighedsnævnet blev oprettet i 1989 i medfør af lov om erhvervsuddannelser og er nedsat af undervisningsministeren, jf. § 64, stk. 1¹.

Nævnet har til formål at træffe afgørelse i sager om tvistigheder mellem elever og praktikvirksomheder inden for erhvervsuddannelserne, jf. § 1 i bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet². Det er en forudsætning for indbringelse af tvistigheder for Tvistighedsnævnet, at sagen forinden har været behandlet i det faglige udvalg med henblik på tilvejebringelse af forlig. Tvistighederne kan ikke indbringes for domstolene eller andre myndigheder.

Tvistighedsnævnets møder er offentlige, medmindre nævnet i den konkrete sag beslutter det modsatte. En sag, der er indbragt for Tvistighedsnævnet, kan enten afgøres med et forlig ved mødet i nævnet, eller ved at nævnet træffer afgørelse i sagen ved kendelse. Nævnet kan ved kendelsen træffe afgørelse om ophævelse af en uddannelsesaftale og om erstatning til den skadelidte. Nævnet kan desuden afvise en sag, hvis det under sagens behandling for nævnet viser sig, at søgsmålet ligger uden for nævnets kompetence. Afgørelser truffet af nævnet kan, senest otte uger efter at nævnet har truffet afgørelse, af hver af parterne indbringes for domstolene.

Nævnets afgørelser og de forlig, der indgås for nævnet, kan fuldbyrdes efter Retsplejelovens³ regler om tvangsfuldbyrdelse af domme og indenretlige forlig, jf. § 65, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 16, stk. 4, i bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet.

1 Lov nr. 211 af 05/04/1989, jf. LBK nr. 1244 af 23/10/2007 om erhvervsuddannelser.

2 BEK nr. 896 af 06/11/1992 om Tvistighedsnævnet.

3 LBK nr. 1261 af 23/10/2007 om rettens pleje.

Nævnet betjenes af et sekretariat, der er stillet til rådighed af undervisningsministeren.

Nævnet består af en formand, som er landsdommer, og fire faste medlemmer, hvoraf to beskikkes efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening (DA) og to efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark (LO). Endvidere tiltrædes nævnet for hver sag af to medlemmer udpeget af de forhandlingsberettigede organisationer inden for det pågældende erhvervsområde, jf. § 64, stk. 1 og 2, i lov om erhvervsuddannelser og § 3 i bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet.

Tvistighedsnævnet er et uafhængigt domstolslignende forvaltningsorgan, hvorfor nævnet ikke er bundet af instrukser fra undervisningsministeren eller andre myndigheder om den enkelte sags behandling og afgørelse. Tvistighedsnævnet er dog en del af den offentlige forvaltning, og de almindelige forvaltningsretlige regler finder derfor anvendelse for nævnets virke, jf. § 4 i bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet. Tvistighedsnævnet er omfattet af Folketingets Ombudsmands kompetence. De nærmere regler for sekretariatets og nævnets fremgangsmåde ved behandlingen af en sag er fastsat i bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet.

Beskrivelse af en typisk sag i Tvistighedsnævnet

– en kort introduktion

Opgave og love

Tvistighedsnævnets opgave er at behandle sager, hvor en virksomhed og en erhvervsuddannelseselev er blevet uenige.

Nævnets behandling af sådanne sager er bygget på, at sagens parter kan møde selv. Oftest vil parterne være repræsenteret og ledsaget af en arbejdstager- eller arbejdsgiverforening.

Retsgrundlaget for nævnets behandling af sager er:

- Erhvervsuddannelsesloven
- Bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet
- Forvaltningslovens regler.

Sagen indbringes

Det er et krav, at der skal være forsøgt forlig ved det faglige udvalg, før en sag kan indbringes for nævnet.

Det sker i regi af det relevante faglige udvalg. Det faglige udvalg kan lægge sine opgaver ud til lokale uddannelsesudvalg. Alle erhvervsskoler har et lokalt uddannelsesudvalg for hver uddannelse, skolen udbyder.

Krav til klagen

Sagen skal indbringes skriftligt ved et såkaldt klageskrift. Det skal indeholde en beskrivelse af uenigheden, sådan som klageren ser den. Der findes ikke særlige blanketter.

En klage skal indeholde følgende:

- Oplysninger om sagens parter – hvem er involveret i sagen
- Beskrivelse af sagens indhold – hvad drejer sagen sig om
- Angivelse af klagerens påstand – hvad vil klageren opnå
- Vidner – oplysning om brug af vidner og deres identitet
- Ved repræsentation – oplysning om navn på kontaktperson
- Datering og underskrift.

Erstatningsbeløb skal angives

- Et erstatningsbeløb
- Redegørelse for kravet – beregningernes grundlag.

Øvrige oplysninger og dokumenter, der skal indsendes

- Kopi af den uddannelsesaftale, som sagen vedrører
- Dokumentation for mæglingsforsøg – et referat
- Andre relevante dokumenter.

Sagens behandling

Ved modtagelsen i Tvistighedsnævnets sekretariat får sagen et sagsnummer, og nævnet kvitterer for modtagelsen. Det letter sagsbehandlingen ved efterfølgende henvendelser, hvis sagsnummeret oplyses.

Sekretariatet sender derefter den modtagne sag, det vil sige klageskriftet og bilag, til modparten. Modparten får en frist for at indsende sit svar.

I svaret skal modparten:

- Redegøre for sin opfattelse af sagen
- Redegøre for, hvordan sagen bør afgøres
- Oplyse, om modparten er enig i et eller flere krav
- Fremsende relevante dokumenter, som klageren ikke har fremsendt.

Når svaret fra modparten modtages, sender sekretariatet svaret til klageren. For at lette sagsgangen kan modparten også sende svaret direkte til klageren og samtidig oplyse nævnet om det.

Hvis klager på baggrund af modpartens svar har bemærkninger, skal de indsendes til sekretariatet med kopi til modparten.

Der er ingen begrænsninger for, hvor mange gange parterne kan skrive til hinanden, men i de fleste sager er der kun et klage- og svarskrift.

Når klager og modpart har haft lejlighed til at belyse sagen skriftligt, bliver parterne indkaldt til møde i nævnet. Indkaldelsen er skriftlig, og den indeholder oplysninger om, hvor og hvornår nævnet afholder møde om sagen.

Normalt kan sager kun udsættes, hvis der foreligger særlige grunde, for eksempel sygdom. Der kan dog være tilfælde, hvor udsættelse ikke kan imødekommes. Nævnets møder afholdes i København.

Nævnet består af i alt syv medlemmer:

- En formand
- To medlemmer udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening
- To medlemmer udpeget af Landsorganisationen i Danmark
- For hver sag udpeges der tillige to medlemmer, der skal have særlig indsigt i det arbejdsområde, som sagen foregår i. Der er tale om en arbejdsgiver- og en arbejdstagerrepræsentant.

Formanden og medlemmerne, der repræsenterer DA og LO, beskikkes af Undervisningsministeriet.

Mødet ledes af formanden, der indleder med at fastslå, hvem parterne er, og hvad sagen drejer sig om. Da nævnet kender sagens dokumenter, drejer mødet sig om at høre parternes forklaringer og eventuelle vidner. Det er formanden, der afhører parterne.

Når formandens afhøring er slut, kan parternes repræsentanter og de andre medlemmer af nævnet stille eventuelle supplerende spørgsmål.

Efter afslutningen på afhøringen har parterne – eller deres repræsentanter – mulighed for at argumentere for deres synspunkter. Hvis synspunktet allerede er tilkendegivet på skrift, kan der henvises til det skriftlige dokument, hvor synspunkterne er fremført.

Sagens afslutning

Sagen kan afsluttes på flere måder. Alle sager kan altid tilbagekaldes, det vil sige, at klageren trækker sin klage tilbage. Det afslutter sagen. Hvis der i svarskriftet er nedlagt påstand om erstatning til indklagede, kan sagen dog ikke ensidigt stoppes af klager.

Hvis parterne indgår forlig, før sagen behandles på et møde i nævnet, afsluttes sagen også. Det eneste krav til denne afslutning på sagen er, at Tvistighedsnævnets sekretariat får besked om, at der er indgået forlig i sagen. Der er ikke pligt til at orientere nævnet om, hvad forliget går ud på, men en kopi af forliget er dokumentation for, at begge parter anser sagen for afsluttet.

Hvis klageren ikke møder op, bortfalder sagen.

Hvis indklagede ikke møder op, bliver sagen afgjort på baggrund af de oplysninger, som nævnet har (klageskrift og eventuelt svarskrift mv.).

Efter at sagen har været behandlet, vil nævnet ofte efter at have voteret tilkendegive, hvordan sagen vil blive afgjort, og bede parterne om at overveje, om de vil indgå forlig svarende til nævnets tilkendegivelse.

Hvis ikke sagen kan afsluttes ved et forlig indgået efter nævnets tilkendegivelse, vil der blive udarbejdet en kendelse.

I kendelsen beskrives sagen, og den indeholder tillige nævnets begrundelse for afgørelsen.

Kendelsen udsendes som regel fire til seks uger efter nævnsmødet med post til sagens parter. Har parterne brugt en repræsentant, vil kendelsen blive sendt til den, der har repræsenteret parten.

Kendelsen kan senest otte uger efter afgørelsen bringes for en domstol. Sagen vil normalt skulle indbringes for retten der, hvor modparten bor.

Yderligere oplysninger:

- Lov om erhvervsuddannelser. Lovbekendtgørelse nr. 1244 af 23. oktober 2007.
- Bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet. Bekendtgørelse nr. 896 af 6. november 1992.

Et udvalg af nævnets kendelser kan findes på www.retsinformation.dk⁴.

Hyppigt anvendt forkortelse: EUL – (Erhvervsuddannelsesloven) Lov om erhvervsuddannelser. Lovbekendtgørelse nr. 1244 af 23. oktober 2007.

Kendelserne er omtalt i en eller flere af nedennævnte grupper:

- Afvisning
- Ansættelsesbevisloven
- Ferieloven
- Forlængelse af uddannelsesaftalen
- Forskelsbehandlingsloven
- Funktionærloven
- Hjemvisning til fagligt udvalg
- Injurier
- Konkurrerende overenskomster
- Ligebehandlingsloven
- Ligelønsloven
- Mangelfuld uddannelse
- Nævnets sammensætning

⁴ Tvistighedsnævnets kendelser er tilknyttet den seneste lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1244 af 23. oktober 2007. Ved søgning i Retsinformation skal der i søgningsfeltet derfor anføres lovbekendtgørelsens nummer samt årstal, ligesom feltet “søg i regler” skal være markeret. Herefter vil brugerne blive præsenteret for et søgeresultat, der henviser til en side, hvor det er muligt at se den fuldstændige lovbekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Når den fuldstændige lovtekst er fundet frem, vil der nederst i højre kolonne på denne side i en tekstboks være angivet, at der er yderligere dokumenter tilknyttet lovbekendtgørelsen. En fuldstændig oversigt over Tvistighedsnævnets kendelser findes under “Afgørelser truffet i henhold til denne retsforordning”.

- Ophævelse af uddannelsesaftalen
 1. *Ensidig ophævelse*
 - 1.1. EUL § 61, stk. 1, grov misligholdelse
 - 1.1.1. Elevers erstatningskrav
 - 1.1.2. Arbejdsgiveres erstatningskrav
 2. *EUL § 61, stk. 2, væsentlig forudsætning urigtig eller bristet*
 3. *EUL § 61, stk. 3, reklamationsfrist 1 måned*
 4. *Gensidig ophævelse*
 - Overenskomstfortolkning
 - Passivitet
 - Pension
 - Prøvetid
 - Sagsomkostninger
 - Sygdom
 - Særlige lønreguleringsspørgsmål
 - Tortgødtgørelse
 - Udeblivelse
 - Virksomhedsoverdragelse.

Afvisning

Kendelse af 3. december 2007 i sag 38.2007, ikke grundlag for genoptagelse af tidligere afgjort sag (kendelse af 2. juni 2006 i sag 55.2005, der vedrørte manglende løn, feriepenge og pension). Antaget, at Tvistighedsnævnets afgjorte sager kun under ganske særlige omstændigheder vil kunne genoptages. EUL § 65, stk. 3 og 4.

Kendelse af 19. september 2007 i sag 06.2006, eleven havde ubestridt ikke fået korrekt opgjort løn og havde derfor krav på efterbetaling. Der kunne ikke derved tages hensyn til den aktiveringsydelse, som eleven havde oppebåret sideløbende med lønnen, idet dette spørgsmål alene vedrørte eleven og a-kassen. Afvisning af spørgsmål vedrørende ferielovens § 36, stk. 2, idet dette fandtes at ligge uden for Tvistighedsnævnets kompetence.

Kendelse af 6. februar 2006 i sag 37.2005, sagen afvist som værende uden for Tvistighedsnævnets kompetence, jf. EUL § 63, idet sagen forudsatte stillingtagen til blandt andet spørgsmål

om bindende procesaftale og dennes gyldighed i forbindelse med tidligere Tvistighedsnævns sag.

Kendelse af 27. april 2005 i sag 15.2004, påstand om sagens afvisning under henvisning til udpegningen af nævnets faste medlemmer, jf. EUL § 64, stk. 1, ikke taget til følge. Heller ikke afvisning af sagen under henvisning til udpegningen af nævnets medlemmer i medfør af § 64, stk. 2. Overenskomstvalg, EUL § 55, stk. 2. Lønnen skulle mindst svare til den løn, der er fastsat i den repræsentative overenskomst inden for uddannelsesområdet indgået mellem de forhandlingsberettigede og uddannelsesansvarlige organisationer.

Kendelse af 14. juli 2004 i sag 50.2003, uden for Tvistighedsnævnets kompetence, EUL § 65, da ansættelsesforholdet efter en samlet vurdering ikke var omfattet af erhvervsuddannelsesloven.

Kendelse af 1. oktober 2003 i sag 14.2003, afvisning, da sagen vedrørte overenskomstfortolkning, og der ikke blandt nævnets faste medlemmer var enighed om at tage stilling til spørgsmålet, jf. EUL § 65, stk. 2.

Kendelse af 25. oktober 2002 i sagerne 15.2002 og 16.2002, afvisning under henvisning til, at sagen ikke forud havde været behandlet af det faglige udvalg, jf. EUL § 63 og bekendtgørelsen om Tvistighedsnævnet § 7.

Kendelse af 23. september 2002 i sag 26.2002, ikke afvisning af sag om spørgsmålet, om arbejdsgiveren havde været berettiget til at foretage fradrag i elevens løn for ATP, der skulle have været fradraget på tidligere tidspunkter, idet spørgsmålet fandtes at være omfattet af Tvistighedsnævnets kompetence. Den omstændighed, at spørgsmålet om pension, der var en del af elevens krav, ikke blev behandlet under møde i det faglige udvalg, afskar ikke eleven fra at inddrage kravet under sagen ved Tvistighedsnævnet.

Kendelse af 23. september 2002 i sag 25.2002, ikke afvisning af sag om spørgsmålet, om arbejdsgiveren havde været berettiget til at foretage fradrag i elevens løn for ATP, der skulle have været fradraget på tidligere tidspunkter, idet spørgsmålet fandtes at være omfattet af Tvistighedsnævnets kompetence.

Kendelse af 18. januar 2002 i sag 24.2001, afvisning af arbejdsgivers modkrav, der vedrørte omtvistet erstatningskrav for skade på bil og betaling for telefon. Arbejdsgiveren frifundet for erstatningskrav begrundet i mangelfuld uddannelse, injurier og sagsomkostninger. Påstanden om godtgørelse for injurier var begrundet i, at arbejdsgiveren i et brev til Uddannelsesnævnet havde karakteriseret elevens krav med ordene “grove løgne”, “afpresning” og “lyve direkte op i jeres åbne ansigter”.

Kendelse af 25. april 2001 i sag 20.2000, elev, der havde underskrevet et protokollat, hvorefter arbejdsgiveren skulle betale nærmere angivne ydelser, og der derefter ikke var yderligere krav parterne imellem, var afskåret fra efterfølgende at fremsætte krav efter diskriminationsloven som følge af udtalelser, der var eleven bekendt, da han underskrev protokollatet. Sagen blev ikke, som principalt påstået, afvist, men arbejdsgiveren blev frifundet. (“Stadfæstet” ved Østre Landsrets dom af 15. maj 2003.)

Kendelse af 25. januar 2001 i sag 18.2000, afvisning af krav vedrørende overarbejde, da dette indebar fortolkning af overenskomst, og nævnets faste medlemmer var enige om ikke at behandle dette spørgsmål, jf. EUL § 65, stk. 2. Ikke godtgjort, at arbejdsgiver havde bortvist eleven. Arbejdsgiverens erstatningskrav tilsidesat som følge af passivitet.

Kendelse af 10. januar 2001 i sag 48.1999, sagen afvist, da der ikke mellem parterne var indgået aftale om en uddannelse omfattet af erhvervsuddannelsesloven.

Ansættelsesbevisloven

Kendelse af 17. december 2007 i sag 43.2007, grov passivitet, jf.

lovens § 6, stk. 1, 2. pkt. Godtgørelse på 44.400 kr. svarende til 20 ugers løn.

Kendelse af 13. november 2007 i sag 02.2007, tidspunkt for virkning af ophævelse i relation til prøvetiden, EUL § 60, stk. 2. Ophævelsen havde virkning fra det tidspunkt, hvor eleven modtog underretning om ophævelsen. Erstatning 30.000 kr., da der ikke var grundlag for at fravige nævnets praksis vedrørende udmåling af erstatning. Godtgørelse efter ansættelsesbevislov på 10.000 kr., idet der ikke i uddannelsesaftalen var henvist til den mellem parterne gældende overenskomst.

Kendelse af 15. oktober 2007 i sag 29.2007, godtgørelse på 10.000 kr., da der manglede oplysning om overenskomst og ikke var oplyst om skiftende arbejdssteder.

Kendelse af 15. oktober 2007 i sag 26.2007, godtgørelse på 10.000 kr., da der manglede oplysning om overenskomst, og angivelsen af hovedarbejdssted var ukorrekt.

Kendelse af 21. november 2006 i sag 14.2006, sexchikane over for elev ikke godtgjort. Eleven pålagt at betale sædvanlig erstatning til arbejdsgiver for uberettiget ophævelse af ansættelsesforholdet. Godtgørelse efter lov om ansættelsesbeviser på 5.000 kr., da en manglende oplysning ikke havde haft konkret tvistbetydning.

Kendelse af 8. juni 2006 i sag 50.2005, elevs ophævelse under henvisning til mangelfuld uddannelse ikke berettiget, godtgørelse efter lov om ansættelsesbevis på 5.000 kr., jf. Højesterets dom i U.1997.1702H. (Kendelsen blev indbragt for domstolene. Retten i Hillerød "stadfæstede" ved dom af 2. marts 2007 nævnets kendelse, dog at der af de 5.000 kr. blev tillagt renter fra sagens indbringelse for nævnet, hvilket ved en fejl ikke var medtaget i nævnets kendelse. Eleven ankede sagen til Østre Landsret, men hævdede ved hovedforhandlingen den 3. december 2007 sagen efter landsrettens tilkendegivelse om, at byrettens dom ville blive stadfæstet.)

Ferieloven

Kendelse af 3. december 2007 i sag 44.2007, elevs særlige ret til betalt ferie i det første hele ferieår, efter at ansættelsesforholdet er begyndt, forudsætter ikke, at ansættelsesperioden omfatter hele ferieåret. Ferielovens § 9, stk. 1.

Kendelse af 28. november 2007 i sag 08.2007, elevs særlige ret til betalt ferie i det første hele ferieår, efter at ansættelsesforholdet er begyndt, forudsætter ikke, at ansættelsesperioden omfatter hele ferieåret. Ferielovens § 9, stk. 1. (Sagen er indbragt for Sø- og Handelsretten.)

Kendelse af 17. september 2007 i sag 17.2007, krav på feriegodtgørelse, da eleven blev syg før feriestart, ferielovens § 13, stk. 2.

Kendelse af 19. september 2007 i sag 06.2006. Eleven havde ubestridt ikke fået korrekt opgjort løn og havde derfor krav på efterbetaling. Der kunne ikke derved tages hensyn til den aktiveringsydelse, som eleven havde oppebåret sideløbende med lønnen, idet dette spørgsmål alene vedrørte eleven og a-kassen. Afvisning af spørgsmål vedrørende ferielovens § 36, stk. 2, idet dette fandtes at ligge uden for Tvistighedsnævnets kompetence.

Kendelser af 25. september 2002 i sagerne 18.2002 og 19.2002, ikke hjemmel i ferielovens § 28, stk. 2, til forrentning af feriepenge med 1,5 % per påbegyndt måned fra forfaldstidspunktet.

Kendelse af 27. juli 2001 i sag 13.2001, arbejdsgiver havde pligt til at betale løn under hele elevens ferie, jf. ferielovens § 7, stk. 1.

Forlængelse af uddannelsesaftalen, EUL §§ 58 og 59

Kendelse af 28. november 2007 i sag 40.2007, krav om yderligere erstatning ikke taget til følge, da det ikke var godtgjort, at der var lidt et økonomisk tab.

Kendelse af 23. januar 2002 i sag 25.2001, ikke godtgjort, at Frisørfagets Fællesudvalg i medfør af EUL § 59 havde truffet afgørelse om at forlænge uddannelsestiden.

Kendelse af 10. januar 2001 i sagerne 23.2000 og 24.2000, forlængelse af uddannelsesaftaler begrundet i sygdom anset for ugyldige, jf. EUL § 58, stk. 1, nr. 1. Elevernes krav var ikke fortabt ved passivitet. Frifindelse for krav om godtgørelse for tort.

Kendelse af 10. november 2000 i sag 22.1999, uddannelsesaftale forlænget med en dag mere end samlet fraværperiode. EUL § 58 overtrådt. Som følge af sagens særlige omstændigheder ikke krav om det faglige udvalgs godkendelse, jf. EUL § 58, stk. 2.

Forskelsbehandlingsloven; forskelsbehandling på grund af race, hudfarve, religion, politisk anskuelse, seksuel orientering, alder, handicap, national, social eller etnisk oprindelse

Kendelse af 28. juni 2007 i sag 24.2006, elev anset for handicappet, ophævelse i strid med lovens § 2, jf. § 7a, godtgørelse på 97.200 kr. svarende til seks måneders løn.

Kendelse af 25. april 2001 i sag 20.2000, elev, der havde underskrevet et protokollat, hvorefter arbejdsgiveren skulle betale nærmere angivne ydelser, og der derefter ikke var yderligere krav parterne imellem, var afskåret fra efterfølgende at fremsætte krav efter forskelsbehandlingsloven som følge af udtalelser, der var eleven bekendt, da han underskrev protokollatet. Sagen blev ikke, som principalt påstået, afvist, men arbejdsgiveren blev frifundet. ("Stadfæstet" ved Østre Landsrets dom af 15. maj 2003.)

Funktionærloven

Kendelse af 9. oktober 2007 i sag 21.2007, ophævelse uberettiget, allerede fordi arbejdsgiveren ikke havde dokumenteret noget hævegrundende forhold inden for tidsfristen i EUL §

61, stk. 3. Erstatning efter omstændighederne 35.000 kr. Erstatningskrav efter funktionærloven ikke taget til følge, jf. nævnets praksis som "stadfæstet" ved Sø- og Handelsrettens dom af 31. maj 2007.

Kendelse af 19. september 2007 i sag 03.2007, arbejdsgiverens ophævelse under henvisning til elevens adfærd under sygdom ikke berettiget. Erstatning på 30.000 kr. efter EUL. Erstatningskrav efter funktionærloven ikke taget til følge, jf. nævnets praksis som "stadfæstet" ved Sø- og Handelsrettens dom af 31. maj 2007.

Kendelse af 16. januar 2006 i sag 10.2005, ophævelse under henvisning til elevs langvarige sygdom ikke berettiget. Eleven havde på ophævelsestidspunktet været sygemeldt i et år og kunne efter lægelige vurderinger genoptage arbejdet inden for fire måneder. Erstatning på 30.000 kr. Krav om erstatning efter funktionærloven ikke taget til følge under henvisning til, at elever i henhold til EUL ikke kan opsiges efter prøvetiden, hvorfor funktionærlovens § 3 om erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden ikke kan påberåbes. ("Stadfæstet" af Sø- og Handelsretten ved dom af 31. maj 2007. Dommen er anket til Højesteret.)

Hjemvisning til fagligt udvalg

Kendelse af 4. marts 2003 i sag 39.2002, det faglige udvalg meddelte parterne, at det ikke havde kompetence til at behandle sagen, da tvisten var opstået, efter at uddannelsesforholdet var afsluttet. Sagen blev hjemvist til det faglige udvalg, under henvisning til at Tvistighedsnævnet og det faglige udvalg har kompetence til at behandle tvistigheder, der har deres oprindelse i elevforhold, også i tilfælde, hvor sagen rejses efter elevforholdets afslutning.

Kendelse af 25. oktober 2002 i sagerne 15.2002 og 16.2002, afvisning under henvisning til, at sagen ikke forud havde været behandlet af det faglige udvalg, jf. EUL § 63, jf. bekendtgørelsen om Tvistighedsnævnet § 7.

Injurier

Kendelse af 18. januar 2002 i sag 24.2001, afvisning af arbejdsgivers modkrav, der vedrørte omtvistet erstatningskrav for skade på bil og betaling for telefon. Arbejdsgiveren frifundet for erstatningskrav begrundet i mangelfuld uddannelse, injurier og sagsomkostninger. Påstanden om tortgodtgørelse for injurier var begrundet i, at arbejdsgiveren i et brev til Uddannelsesnævnet havde karakteriseret elevens krav med ordene “grove løgne”, “afpresning” og “lyve direkte op i jeres åbne ansigter”.

Konkurrerende overenskomster

Kendelse af 27. april 2005 i sag 15.2004, påstand om sagens afvisning under henvisning til udpegningen af nævnets faste medlemmer, jf. EUL § 64, stk. 1, ikke taget til følge. Heller ikke afvisning af sagen under henvisning til udpegningen af nævnets medlemmer i medfør af § 64, stk. 2. Overenskomstvalg, EUL § 55, stk. 2. Lønnen skulle mindst svare til den løn, der er fastsat i den repræsentative overenskomst inden for uddannelsesområdet indgået mellem de forhandlingsberettigede og uddannelsesansvarlige organisationer.

Kendelse af 2. juni 2004 i sag 33.2003, overenskomstvalg, EUL § 55, stk. 2, nævnets sammensætning, § 64, stk. 2. Under henvisning til konkrete aftaler fandt nævnet, at det var den mellem parterne indgåede overenskomst, der skulle lægges til grund ved afgørelsen af sagens materielle spørgsmål. Nævnet fandt endvidere, at de medlemmer, der tiltræder nævnet i de konkrete sager som udpeget af de forhandlingsberettigede organisationer inden for det pågældende uddannelsesområde, jf. EUL § 64, stk. 2, skal udpeges af de i henhold til de fagretlige regler forhandlingsberettigede organisationer og de i henhold til erhvervsuddannelsesloven uddannelsesansvarlige organisationer inden for uddannelsesområdet. I den konkrete sag var det HORESTA og RBF, idet disse parter blandt andet har etableret de faglige udvalg inden for området.

Kendelse af 6. april 2004 i sag 27.2003, overenskomstvalg, EUL § 55, stk. 2, nævnets sammensætning, § 64, stk. 1 og 2. Nævnet

fandt, at medlemmerne efter EUL § 64, stk. 2, skal udpeges i henhold til de efter de fagretlige regler forhandlingsberettigede organisationer og de i henhold til erhvervsuddannelsesloven uddannelsesansvarlige organisationer inden for uddannelsesområdet. (Østre Landsrets dom 15. november 2006, Tvistighedsnævnets kendelse som følge af nævnets sammensætning ugyldig. Højesterets dom af 9. maj 2008, sagen afvist under henvisning til manglende aktuel og konkret interesse.)

Kendelser af 23. juni 2003 og 1. oktober 2003 i sag 10.2003, konkurrerende overenskomster, nævnets sammensætning, EUL § 64. Ikke medhold i en påstand om, at sagen skulle behandles principalt af formanden alene, subsidiært alene af formanden og de fire faste medlemmer, idet dette ville være lovstridigt og ugyldigt. For så vidt angår medlemmer udpeget i medfør af EUL § 64, stk. 2, anførte nævnet, at medlemmerne i det foreliggende tilfælde, hvor der alene forelå én overenskomst, var sammensat i overensstemmelse med § 64, stk. 2.

Ligebehandlingsloven; forskelsbehandling på grund af køn, herunder for eksempel graviditet, barsel, chikane og sexchikane

Kendelse af 3. december 2007 i sag 39.2007, godtgjort, at arbejdsgiverens ophævelse af uddannelsesaftalen ikke var begrundet i elevens graviditet. Ikke godtgørelse efter ligebehandlingsloven. Erstatning efter erhvervsuddannelsesloven fastsat til 50.000 kr. under henvisning til elevens løn som vokselev.

Kendelse af 22. november 2006 i sag 08.2006, beskyttelsen mod opsigelse efter ligebehandlingslovens § 9 går forud for retten til opsigelse i prøvetiden efter EUL § 60, stk. 2. Godtgørelse på 25.000 kr. på grund af kortvarig ansættelse og afslag på tilbud om genansættelse. Ikke tillige krav på erstatning efter EUL.

Kendelse af 21. november 2006 i sag 14.2006, sexchikane over for elev ikke godtgjort. Eleven pålagt at betale sædvanlig erstatning til arbejdsgiver for uberettiget ophævelse af ansættelsesforholdet. Godtgørelse efter lov om ansættelsesbeviser på

5.000 kr., da en manglende oplysning ikke havde haft konkret tvistbetydning.

Kendelse af 21. oktober 2002 i sag 33.2002, erstatning på 30.000 kr. efter EUL, da arbejdsgiveren ikke havde godtgjort grundlag for ophævelse som følge af bristede forudsætninger under henvisning til elevens påståede ringe faglige niveau. Fri-findelse for erstatningskrav efter ligebehandlingsloven, idet det fandtes godtgjort, at ophævelsen ikke var begrundet i elevens graviditet.

Kendelse af 6. marts 2001 i sag 51.1998, ikke godtgjort, at arbejdsgiver skulle have udøvet sexchikane over for elev.

Ligelønsloven

Kendelse af 27. oktober 2005 i sag 43.2004. En mandlig elev, der efter en virksomhedsoverdragelse blev ansat hos arbejdsgiveren, havde højere løn end klageren, der var ansat i virksomheden forud for virksomhedsovertagelsen. Arbejdsgiveren havde ikke handlet i strid med ligelønslovens § 1, stk. 2.

Mangelfuld uddannelse

Kendelse af 8. juni 2006 i sag 50.2005, elevs ophævelse under henvisning til mangelfuld uddannelse ikke berettiget. Godtgørelse efter lov om ansættelsesbevis på 5.000 kr., jf. Højesterets dom i U.1997.1702H. (Kendelsen blev indbragt for domstolene. Retten i Hillerød "stadfæstede" ved dom af 2. marts 2007 nævnets kendelse, dog at der af de 5.000 kr. blev tillagt renter fra sagens indbringelse for nævnet, hvilket ved en fejl ikke var medtaget i nævnets kendelse. Elev ankede sagen til Østre Landsret, men hævdede ved hovedforhandlingen den 3. december 2007 sagen efter landsrettens tilkendegivelse om, at byrettens dom ville blive stadfæstet.)

Kendelse af 18. august 2003 i sag 11.2003, forhøjet erstatning, 50.000 kr., til elev som følge af manglende registrering af uddannelsen, manglende skoleundervisning, manglende oplæring og uberettiget opsigelse, af misligholdelsen.

Kendelse af 13 marts 2001 i sag 34.1998, elevs ophævelse under henvisning til mangelfuld uddannelse berettiget. Eleven havde efter omstændighederne ikke pligt til at afvente forbedring af forholdene, hvilket der heller ikke var reel udsigt til. Eleven tilkendt en erstatning på 30.000 kr.

Nævnets sammensætning, EUL § 64, stk. 2

Kendelse af 27. april 2005 i sag 15.2004, påstand om sagens afvisning under henvisning til udpegningen af nævnets faste medlemmer, jf. EUL § 64, stk. 1, ikke taget til følge. Heller ikke afvisning af sagen under henvisning til udpegningen af nævnets medlemmer i medfør af § 64, stk. 2. Overenskomstvalg, EUL § 55, stk. 2. Lønnen skulle mindst svare til den løn, der er fastsat i den repræsentative overenskomst inden for uddannelsesområdet indgået mellem de forhandlingsberettigede og uddannelsesansvarlige organisationer.

Kendelse af 2. juni 2004 i sag 01.2004, EUL § 64, stk. 2, nævnet fandt, at medlemmerne efter EUL § 64, stk. 2, skal udpeges i henhold til de efter de fagretlige forhandlingsberettigede organisationer og de i henhold til erhvervsuddannelsesloven uddannelsesansvarlige organisationer inden for uddannelsesområdet. (Østre Landsrets dom 15. november 2006, Tvistighedsnævnets kendelse som følge af nævnets sammensætning ugyldig. Højesterets dom af 9. maj 2008, kendelsen ikke ugyldig.

Det hedder herom i Højesterets dom:

“Efter formålet med og forarbejderne til bestemmelsen i § 64, stk. 2, i erhvervsuddannelsesloven, dens sammenhæng med lovens øvrige bestemmelser og dens forhistorie finder Højesteret, at udtrykket “de forhandlingsberettigede organisationer” må forstås som de organisationer, der i kraft af deres medlemsdækning og overenskomstdækning på uddannelsesområdet og i kraft af deres medvirken ved elevuddannelsernes tilrettelæggelse repræsenterer den ønskede sagkundskab inden for det pågældende uddannelsesområde. Efter det, der er oplyst om HORESTAS og 3F’s mangeårige deltagelse i tilrettelæggelsen af elevuddannelsen på hotel- og restaurationsområdet, om orga-

nisationsforholdene og om udbredelsen af deres overenskomst på området, finder Højesteret, at HORESTA og 3F var de forhandlingsberettigede organisationer på området. Det var derfor med rette, at de to organisationer i henhold til § 64, stk. 2, udpegede ad hoc-medlemmerne til behandlingen af sagen.

Som anført af landsretten er Tvistighedsnævnet et administrativt organ, hvis sammensætning er fastsat ved lov, og hvis afgørelser kan efterprøves af domstolene. Højesteret tiltræder derfor, at der ikke er grundlag for at antage, at Tvistighedsnævnets sammensætning ved behandlingen og afgørelsen af sagen indebar en krænkelse af artikel 6, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Tvistighedsnævnets sammensætning er fastlagt i erhvervsuddannelsesloven, og det er herved forudsat, at nævnets medlemmer har et særligt kendskab til det pågældende uddannelsesområde, herunder til de repræsentative overenskomster, der gælder på området. Som anført var det i overensstemmelse med lovens § 64, stk. 2, at ad hoc-medlemmerne af nævnet var udpeget af HORESTA og 3F som de repræsentative og dermed forhandlingsberettigede organisationer. Herefter, og da der ikke i sagen er anført noget, der kan begrunde, at de pågældende medlemmer af nævnet ikke skulle have deltaget i behandlingen af sagen, har der ikke foreligget forvaltningsretlig inhabilitet.

Højesteret frifinder herefter 3F som mandatar for Kim Christian Seehusen og Tvistighedsnævnet for påstanden om, at nævnets kendelse af 2. juni 2004 er ugyldig.”)

Kendelse af 2. juni 2004 i sag 33.2003, overenskomstvalg, EUL § 55, stk. 2, nævntes sammensætning, § 64, stk. 2. Under henvisning til konkrete aftaler fandt nævnet, at det var den mellem parterne indgåede overenskomst, der skulle lægges til grund ved afgørelsen af sagens materielle spørgsmål. Nævnet fandt endvidere, at de medlemmer, der tiltræder nævnet i de konkrete sager som udpeget af de forhandlingsberettigede organisationer inden for det pågældende uddannelsesområde, jf.

EUL § 64, stk. 2, skal udpeges af de i henhold til de fagretlige regler forhandlingsberettigede organisationer og de i henhold til erhvervsuddannelsesloven uddannelsesansvarlige organisationer inden for uddannelsesområdet. I den konkrete sag var det HORESTA og RBF, idet disse parter blandt andet har etableret de faglige udvalg inden for området.

Kendelse af 6. april 2004 i sag 27.2003, overenskomstvalg, EUL § 55, stk. 2, nævnets sammensætning, § 64, stk.1 og 2. Nævnet fandt, at medlemmerne efter EUL § 64, stk. 2, skal udpeges i henhold til de efter de fagretlige regler forhandlingsberettigede organisationer og de i henhold til erhvervsuddannelsesloven uddannelsesansvarlige organisationer inden for uddannelsesområdet. (Østre Landsrets dom 15. november 2006, Tvistighedsnævnets kendelse som følge af nævnets sammensætning ugyldig. Højesterets dom af 9. maj 2008, sagen afvist under henvisning til manglende aktuel og konkret interesse.)

Kendelser af 23. juni 2003 og 1. oktober 2003 i sag 10.2003, konkurrerende overenskomster, nævnets sammensætning, EUL § 64. Ikke medhold i en påstand om, at sagen skulle behandles principalt af formanden alene, subsidiært alene af formanden og de fire faste medlemmer, idet dette ville være lovstridigt og ugyldigt. For så vidt angår medlemmer udpeget i medfør af EUL § 64, stk. 2, anførte nævnet, at medlemmerne i det foreliggende tilfælde, hvor der alene forelå én overenskomst, var sammensat i overensstemmelse med § 64, stk. 2.

Ophævelse af uddannelsesaftalen

Kendelserne vedrørende ophævelse af uddannelsesaftaler er opdelt i følgende undergrupper:

1. Ensidig ophævelse

1.1. EUL § 61, stk. 1, grov misligholdelse

1.1.1. Elevers erstatningskrav

1.1.2. Arbejdsgiveres erstatningskrav

2. EUL § 61, stk. 2, væsentlig forudsætning urigtig eller bristet

3. EUL § 61, stk. 3, reklamationsfrist en måned

4. Gensidig ophævelse

1. Ensidedig ophævelse

1.1. EUL § 61, stk. 1, grov misligholdelse

1.1.1. Elevers erstatningskrav

Kendelse af 19. december 2007 i sag 33.2007, arbejdsgivers ophævelse af uddannelsesaftale var berettiget, da eleven var blevet udelukket fra fortsat undervisning, jf. EUL § 50, og uddannelsesaftalen derfor var bortfaldet, jf. § 62.

Kendelse af 3. december 2007 i sag 39.2007, godtgjort, at arbejdsgiverens ophævelse af uddannelsesaftalen ikke var begrundet i elevens graviditet. Ikke godtgørelse efter ligebehandlingsloven. Erstatning efter erhvervsuddannelsesloven fastsat til 50.000 kr. under henvisning til elevens løn som vokselev.

Kendelse af 13. november 2007 i sag 02.2007, tidspunkt for virkning af ophævelse i relation til prøvetiden, EUL § 60, stk. 2. Ophævelsen havde virkning fra det tidspunkt, hvor eleven modtog underretning om ophævelsen. Erstatning 30.000 kr., da der ikke var grundlag for at fravige nævnets praksis vedrørende udmåling af erstatning. Godtgørelse efter ansættelsesbevislov på 10.000 kr., idet der ikke i uddannelsesaftalen var henvist til den mellem parterne gældende overenskomst.

Kendelse af 9. oktober 2007 i sag 21.2007, ophævelse uberettiget, allerede fordi arbejdsgiveren ikke havde dokumenteret noget hævebegrundende forhold inden for tidsfristen i EUL § 61, stk. 3. Erstatning efter omstændighederne 35.000 kr. Erstatningskrav efter funktionærloven ikke taget til følge, jf. nævnets praksis som "stadfæstet" ved Sø- og Handelsrettens dom af 31. maj 2007.

Kendelse af 19. september 2007 i sag 03.2007, arbejdsgiverens ophævelse under henvisning til elevens adfærd under sygdom ikke berettiget. Erstatning på 30.000 kr. efter EUL. Erstatningskrav efter funktionærloven ikke taget til følge, jf. nævnets

praksis som “stadfæstet” ved Sø- og Handelsrettens dom af 31. maj 2007.

Kendelse af 14. august 2007 i sag 14.2007, arbejdsgiver erstatningspligtig med 30.000 kr., idet arbejdsgiveren selv måtte bære risikoen for, at ophævelsen muligt skyldtes en fejlekspedition hos erhvervsskolen.

Kendelse af 29. juni 2007 i sagerne 43.2006 og 44.2006, på grundlag af elevens forklaring og lægeerklæringer fandtes det godtgjort, at eleverne havde været udsat for en så uacceptabel behandling, herunder i forbindelse med tiltaleformen, at de havde været berettiget til at ophæve ansættelsesforholdene. Erstatningen fastsat til 50.000 kr. til hver elev under henvisning til karakteren af arbejdsgiverens misligholdelse.

Kendelse af 17. april 2007 i sag 40.2006, forhøjet erstatning, 50.000 kr., til elev som følge af beskyldning om strafbart forhold.

Kendelse af 27. februar 2007 i sag 36.2006, arbejdsgiverens ophævelse berettiget, da eleven var fraværende på grund af selv-forskyldt sygdom.

Kendelse af 9. juni 2006 i sag 01.2006, forhøjet erstatning, 60.000 kr., til elev som følge af beskyldning for tyveri.

Kendelse af 8. juni 2006 i sag 50.2005, elevs ophævelse under henvisning til mangelfuld uddannelse ikke berettiget. Godtgørelse efter lov om ansættelsesbevis på 5.000 kr., jf. Højesterets dom i U.1997.1702H. (Kendelsen blev indbragt for domstolene. Retten i Hillerød “stadfæstede” ved dom af 2. marts 2007 nævnets kendelse, dog at der af de 5.000 kr. blev tillagt renter fra sagens indbringelse for nævnet, hvilket ved en fejl ikke var medtaget i nævnets kendelse. Eleven ankede sagen til Østre Landsret, men hævdede ved hovedforhandlingen den 3. december 2007 sagen efter landsrettens tilkendegivelse om, at byrettens dom ville blive stadfæstet.)

Kendelse af 2. juni 2006 i sag 02.2006, elev hævdede, at arbejdsgiveren havde ophævet uddannelsesaftalen ensidigt, og krævede erstatning herfor. Da eleven havde bevisbyrden herfor, og da der ikke forelå nogen skriftlig dokumentation for ophævelse af aftalen, og da dette ej heller var godtgjort ved elevens forklaring, blev arbejdsgiveren frifundet.

Kendelse af 21. marts 2006 i sag 48.2005, arbejdsgivers ophævelse som følge af grov misligholdelse fra elevs side berettiget (elevs nedsættelse af pris på vare, som eleven derefter selv købte).

Kendelse af 29. april 2005 i sag 47.2004, forhøjet erstatning, 60.000 kr., til elev blandt andet som følge af arbejdsgiverens tilsidesættelse af sikkerhedsforskrifter.

Kendelse af 7. oktober 2004 i sag 17.2004, normalerstatning som følge af uberettiget ophævelse efter Tvistighedsnævnets praksis 30.000 kr.

Kendelse af 16. september 2004 i sagerne 55.2003 og 56.2003, arbejdsgivers ophævelse som følge af elevers svigagtige handlinger berettiget. ("Stadfæstet" ved Østre Landsrets dom af 20. oktober 2006.)

Kendelse af 10. maj 2004 i sag 47.2003, da der var formodning om, at elevens sygemelding ikke var reel, men udtryk for utilfredshed med arbejdsgiverens dispositioner i forbindelse med en advarsel, fandtes arbejdsgiverens ophævelse af uddannelsesaftalen berettiget.

Kendelse af 5. maj 2004 i sag 02.2004, arbejdsgivers ophævelse som følge af elevs tilsidesættelse af lydighedspligt ved tilsidesættelse af forbud mod at bære øreringe, herunder ørestikker, berettiget.

Kendelse af 9. december 2003 i sag 41.2003, forhøjet erstatning, 40.000 kr., til elev som følge af beskyldning for tyveri i begrun-

delsen for ophævelsen. Der blev ved erstatningsfastsættelsen taget hensyn til, at elevens adfærd havde givet arbejdsgiveren et vist grundlag for mistillid til eleven.

Kendelse af 9. december 2003 i sag 09.2003, forhøjet erstatning, 50.000 kr., til elev som følge af særlig grov misligholdelse fra arbejdsgiverens side. Også godtgørelse af psykologudgifter.

Kendelse af 3. oktober 2003 i sag 24.2003, ikke krav på erstatning til elev, der ophævede uddannelsesaftale som følge af arbejdsgiverens manglende registrering og godkendelse, idet dette på ophævelsetidspunktet var ved at blive afhjulpet, og uddannelsesaftalen blev efterfølgende godkendt.

Kendelse af 18. august 2003 i sag 11.2003, forhøjet erstatning, 50.000 kr., til elev som følge af manglende registrering af uddannelsen, manglende skoleundervisning, manglende oplæring og uberettiget opsigelse, af misligholdelsen.

Kendelse af 14. august 2003 i sag 17.2003, nedsat erstatning til elev under hensyntagen til særlige omstændigheder i forbindelse med parternes forhandling om flytning af arbejdssted.

Kendelse af 4. marts 2003 i sag 43.2002, erstatning på 35.000 kr. til elev, der ophævede aftale, blandt andet under henvisning til, at arbejdsgiveren trods krav herom ikke søgte godkendelse som praktiksted.

Kendelse af 6. december 2002 i sag 32.2002, lagt til grund, at elev blev udsat for uacceptabel behandling fra flere ansattes side, og at elevens ophævelse af uddannelsesaftalen derfor var berettiget. Ikke godtgjort, at ledelsen vidste eller burde vide, at eleven var udsat for uacceptabel behandling. Arbejdsgiveren frifundet for erstatningskrav. (Sagen blev indbragt for domstolene. Ved Retten i Brønderslevs dom af 15. august 2003 blev arbejdsgiveren fundet erstatningsansvarlig. Dommen blev anket, og ved Vestre Landsrets dom af 14. juni 2004 blev arbejdsgiveren frifundet.)

Kendelse af 20. november 2002 i sag 29.2002, elev, som havde udøvet vold over for en person, der havde en vis ansættelsesmæssig tilknytning til arbejdsgiveren, og urigtigt over for arbejdsgiveren havde angivet, at han skulle tale med politiet i egenskab af vidne, og senere over for arbejdsgiveren fastholdt denne forklaring, bortvist med rette. Der forelå helt åbenbart ikke i relation til ophævelsen nogen passivitet fra arbejdsgiverens side.

Kendelse af 20. november 2002 i sag 22.2002, lagt til grund, at eleven ønskede ensidig ophævelse fra arbejdsgivers side, og at arbejdsgiveren havde accepteret dette på betingelse af, at eleven ikke ville rejse yderligere krav. Arbejdsgiveren frifundet.

Kendelse af 21. oktober 2002 i sag 31.2002, lagt til grund, at elev havde udvist mangel på engagement trods arbejdsgivers tilkendegivelse om konsekvenserne heraf. Eleven bestod ikke 4. skoleperiode. Ikke grundlag for at antage, at elevens mangel på koncentration skyldtes forhold, herunder psykisk chikane og vold, der kunne tilregnes arbejdsgiveren. Arbejdsgiverens ophævelse anset for berettiget.

Kendelse af 6. september 2002 i sag 14.2002, parterne ophævede gensidigt en uddannelsesaftale under henvisning til en ny kontrakt vedrørende toårig voksenuddannelse. Efterfølgende ophævelse kunne ikke anses for at være sket i prøvetiden, idet der under sagens omstændigheder måtte bortses fra den anden kontrakts prøvetidsbestemmelse.

Kendelse af 24. juni 2002 i sag 10.2002, arbejdsgiveren frifundet for elevens erstatningskrav under henvisning til, at ophævelsen var berettiget som følge af, at eleven havde handlet groft illoyalt over for arbejdsgiveren.

Kendelse af 17. juni 2002 i sag 12.2002, erstatning fastsat til 40.000 kr., da ophævelsen var begrundet i en beskyldning om tyveri, der ikke var godtgjort.

Kendelse af 28. maj 2002 i sag 06.2002, erstatning til elev, der af arbejdsgiveren var blevet politianmeldt for bedrageri, efter sagens samlede omstændigheder fastsat til 40.000 kr. Politiet havde efter anmeldelsen ikke rejst sigtelse eller tiltale mod eleven.

Kendelse af 22. februar 2002 i sag 32.2001, erstatning for urettinget ophævelse efter nævnets praksis fastsat til 25.000 kr.

Kendelse af 29. januar 2002 i sag 34.2001, erstatning fastsat til 100.000 kr. under henvisning til, at uddannelsesaftaler var indgået på arbejdsgiverens initiativ, at arbejdsgiveren havde tilbudt eleverne samme løn, 23.000 kr. månedligt, som de havde som ansatte trykkeriarbejdere hos arbejdsgiveren, og at det var en væsentlig og individuel forudsætning for eleverne, at de også under uddannelsen kunne oppebære samme løn som hidtil, samt at eleverne, der var midt i et uddannelsesforløb, var naturligt motiverede for at søge uddannelsen færdiggjort. Udtalt, at erstatningen som udgangspunkt udmåles som en godtgørelse på 25.000 kr. uafhængigt af elevens konkrete tab.

Kendelse af 23. januar 2002 i sag 19.2001, erstatning for urettinget ophævelse fastsat til 45.000 kr. blandt andet under henvisning til, at arbejdsgiveren uden grundlag herfor havde politianmeldt eleven for tyveri og hærværk og havde fastholdt beskyldningerne under sagen.

Kendelse af 13. marts 2001 i sag 34.1998, elevs ophævelse under henvisning til mangelfuld uddannelse berettiget. Eleven havde efter omstændighederne ikke pligt til at afvente forbedring af forholdene, hvilket der heller ikke var reel udsigt til. Eleven tilkendt en erstatning på 30.000 kr.

Kendelse af 6. marts 2001 i sag 51.1998, ikke godtgjort, at arbejdsgiver skulle have udøvet sexchikane over for elev.

Kendelse af 6. februar 2001 i sag 21.2000, elev betingede fortsat

ansættelse af, at arbejdsgiveren afskedigede en anden elev, der havde udøvet vold over for eleven. Elevens krav fandtes efter nærmere angivne omstændigheder ikke berettiget, hvorfor arbejdsgiverens ophævelse ikke var erstatningsforpligtende.

Kendelse af 30. januar 2001 i sag 22.2000, erstatning for uberettiget ophævelse efter sagens omstændigheder fastsat til 30.000 kr.

Kendelse af 25. januar 2001 i sag 18.2000, afvisning af krav vedrørende overarbejde, da dette indebar fortolkning af overenskomst, og nævnets faste medlemmer var enige om ikke at behandle dette spørgsmål, jf. EUL § 65, stk. 2. Ikke godtgjort, at arbejdsgiver havde bortvist eleven. Arbejdsgiverens erstatningskrav tilsidesat som følge af passivitet.

Kendelse af 22. januar 2001 i sag 12.2000, ophævelse under henvisning til mangler ved elevs arbejde ikke berettiget. Eleven tilkendt erstatning på 25.000 kr.

Kendelse af 29. november 2000 i sag 09.2000, ophævelse uberettiget, da eleven havde lovligt forfald på grund af sygdom, hvilket arbejdsgiveren var underrettet om. Erstatning på 25.000 kr. i overensstemmelse med nævnets praksis.

Kendelse af 10. november 2000 i sag 05.2000, arbejdsgivers ophævelse, der var begrundet med, at en faguddannet maler havde forladt arbejdsgiveren, var ikke berettiget.

Kendelse af 8. november 2000 i sag 29.1999, krav om erstatning in solidum mod to arbejdsgivere. Den ene af arbejdsgiverne frifundet som følge af passivitet fra elevens side. Den anden arbejdsgiver erstatningspligtig som følge af ophævelse begrundet i manglende godkendelse som uddannelsessted.

Kendelse af 3. november 2000 i sag 41.1998, arbejdsgivers ophævelse under henvisning til elevens krænkelse af tillidsforholdet ved tyveri berettiget.

Kendelse af 30. oktober 2000 i sag 11.1999, elevs ophævelse på grund af flytning af arbejdsplads fra Holbæk til Maribo berettiget.

Kendelse af 6. september 2000 [i kendelsen står der 1999, men klageskriftet er ifølge kendelsen modtaget 16. november 1999] i sag 46.1999, ophævelse under henvisning til tyveri berettiget, selv om eleven blev frifundet ved efterfølgende retssag. Eleven havde tilstået over for arbejdsgiveren og politiet, men tilbagekaldte senere sin tilståelse.

Kendelse af 6. september 2000 i sag 28.1999, uanset misvisende indhold i brev fra landbrugsskole påhvilede ansvaret for ulovlig bortvisning af elev arbejdsgiveren. Eleven tilkendt 25.000 kr. i erstatning efter nævnets praksis.

Kendelse af 4. september 2000 i sag 38.1999, ophævelse begrundet i, at eleven kom for sent på arbejde uberettiget som følge af manglende advarsel til eleven om eventuel bortvisning.

Kendelse af 4. september 2000 i sag 20.1999, erstatning til elev for uberettiget ophævelse nedsat under henvisning til, at eleven selv i et vist omfang var skyld i den opståede situation.

Kendelse af 30. juni 2000 i sag 43.1999, elev tilkendt erstatning, da arbejdsgiver havde ophævet som følge af arbejdsman- gel og ikke havde søgt at skaffe eleven en ny uddannelsesaftale.

Kendelse af 30. juni 2000 i sag 26.1998, ophævelse under henvisning til, at eleven for overtrædelse af straffeloven var idømt tre måneders betinget fængsel, var ikke berettiget. Eleven tilkendt erstatning herfor på 20.000 kr.

1.1.2. Arbejdsgiveres erstatningskrav

Kendelse af 21. november 2006 i sag 14.2006, sexchikane over for elev ikke godtgjort. Eleven pålagt at betale sædvanlig erstatning til arbejdsgiver for uberettiget ophævelse af ansæt-

telsesforholdet. Godtgørelse efter lov om ansættelsesbeviser på 5.000 kr., da en manglende oplysning ikke havde haft konkret tvistbetydning.

Kendelse af 9. juni 2006 i sag 05.2006, ikke nedsættelse af normalerstatning til arbejdsgiver som følge af, at arbejdsgiveren modtog løntilskud fra kommunen.

Kendelse af 27. juni 2005 i sag 05.2005, forhøjet erstatning svarende til godt tre ugers løn til arbejdsgiver på grund af skærpende omstændigheder. Eleven havde trods arbejdsgiverens protest og med en urigtig begrundelse ophævet uddannelsesforholdet, uden at der var noget som helst grundlag herfor, med henblik på at indgå en ny uddannelsesaftale hos en anden malermester en uge efter.

Kendelse af 7. marts 2005 i sag 19.2004, normalerstatning svarende til en halv måneds løn til arbejdsgiver.

Kendelse af 19. marts 2004 i sag 20.2003, forhøjet erstatning svarende til en måneds løn til arbejdsgiver på grund af skærpende omstændigheder. Eleven var advaret om konsekvenserne ved en ophævelse, herunder om et skærpet erstatningskrav under henvisning til det sene tidspunkt i uddannelsesforløbet, elevens trusler om at gå til pressen, og den nye arbejdsgivers rolle i forløbet.

Kendelse af 25. januar 2001 i sag 18.2000, afvisning af krav vedrørende overarbejde, da dette indebar fortolkning af overenskomst. Ikke godtgjort, at arbejdsgiver havde bortvist eleven. Arbejdsgiverens erstatningskrav tilsidesat som følge af passivitet.

Kendelse af 5. september 2000 i sag 04.1999, arbejdsgiver i overensstemmelse med nævnets praksis tilkendt erstatning svarende til en halv måneds elevløns for elevens uberettigede ophævelse.

Kendelse af 1. september 2000 i sag 40.1999, elevs ophævelse under henvisning til manglende instruktion og oplæring vedrørende farligt arbejde berettiget.

Kendelse af 15. juni 2000 i sag 37.1999, arbejdsgiver i overensstemmelse med nævnets praksis tilkendt erstatning svarende til en halv måneds elevløn.

2. EUL § 61, stk. 2, væsentlig forudsætning urigtig eller bristet

Kendelse af 1. juni 2007 i sag 53.2006, efter indholdet af en lægeerklæring, der anbefalede eleven ikke at fortsætte inden for murerfaget, fandtes elevens ophævelse af ansættelsesforholdet berettiget.

Kendelse af 1. juni 2007 i sag 07.2007, ophævelse under henvisning til elevs langvarige sygdom ikke berettiget. Eleven havde på ophævelses tidspunktet været sygemeldt i cirka et halvt år. Erstatning 30.000 kr.

Kendelse af 22. december 2006 i sag 47.2006, uddannelsesaftale ophævet af Tvistighedsnævnet, jf. EUL § 65, stk. 1, da væsentlig forudsætning for aftalen var bristet som følge af langvarig sygdom. Eleven havde på ophævelses tidspunktet været sygemeldt i et år og tre måneder og kunne ifølge en lægeerklæring først genoptage arbejdet i sommeren 2007 og muligt først i begyndelsen af 2008.

Kendelse af 2. marts 2006 i sag 46.2005, ophævelse under henvisning til elevs langvarige sygdom ikke berettiget. Eleven havde forud for ophævelsen været fuldtidssygemeldt i 10 dage og delvis sygemeldt knapt et år samt indlagt i to måneder. På ophævelses tidspunktet forelå der lægelige oplysninger om, at eleven kunne genoptage arbejdet inden for seks måneder. Erstatning på 30.000 kr.

Kendelse af 16. januar 2006 i sag 10.2005, ophævelse under henvisning til elevs langvarige sygdom ikke berettiget. Eleven

havde på ophævelsestidspunktet været sygemeldt i et år og kunne efter lægelige vurderinger genoptage arbejdet inden for fire måneder. Erstatning på 30.000 kr. Krav om erstatning efter funktionærloven ikke taget til følge under henvisning til, at elever i henhold til EUL ikke kan opsiges efter prøvetiden, hvorfor funktionærlovens § 3 om erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden ikke kan påberåbes. ("Stadfæstet" af SØ- og Handelsretten ved dom af 31. maj 2007. Dommen er anket til Højesteret.)

Kendelse af 2. december 2005 i sag 28.2005, ophævelse under henvisning til elevs langvarige sygdom ikke berettiget. Eleven havde på ophævelsestidspunktet været sygemeldt fem en halv måned, og der resterede et år af uddannelsesperioden. Arbejdsgiveren burde inden ophævelsen have indhentet nærmere lægelige oplysninger om udsigten til, at eleven ville blive raskmeldt. Erstatning fastsat til 50.000 kr. blandt andet under henvisning til elevens tab af supplerende løn fra kommunen.

Kendelse af 8. november 2002 i sag 35.2002, arbejdsgiveren påberåbte sig fundamentale mangler ved elevens evner, der i givet fald burde have været gjort gældende inden udløbet af prøvetiden. Eleven tilkendt erstatning på 25.000 kr.

Kendelse af 21. oktober 2002 i sag 33.2002, erstatning på 30.000 kr. efter EUL, da arbejdsgiveren ikke havde godtgjort grundlag for ophævelse som følge af bristede forudsætninger under henvisning til elevens påståede ringe faglige niveau. Fri-findelse for erstatningskrav efter ligebehandlingsloven, idet det fandtes godtgjort, at ophævelsen ikke var begrundet i elevens graviditet.

3. EUL § 61, stk. 3, reklamationsfrist en måned

Kendelse af 9. oktober 2007 i sag 21.2007, ophævelse uberettiget, allerede fordi arbejdsgiveren ikke havde dokumenteret noget hævebegrundende forhold inden for tidsfristen i EUL § 61, stk. 3. Erstatning efter omstændighederne 35.000 kr. Erstatningskrav efter funktionærloven ikke taget til følge, jf. næv-

nets praksis som “stadfæstet” ved Sø- og Handelsrettens dom af 31. maj 2007.

Kendelse af 14. december 2006 i sag 20.2006, elevs ophævelse af ansættelsesforholdet som følge af manglende lønudbetaling var ikke rettidig, og elevens krav på erstatning blev derfor ikke taget til følge. Eleven ophævede aftalen den 8. marts, og der havde været manglende lønudbetaling siden december året før.

Kendelse af 8. februar 2006 i sag 13.2005, elevs ophævelse af ansættelsesforholdet som følge af manglende lønudbetaling ikke rettidig.

Kendelse af 15. marts 2005 i sag 05.2003, arbejdsgivers ophævelse som følge af elevs manglende indsendelse af dagpengerefusionsblanketter og fravær ikke rettidig.

Kendelse af 24. februar 2004 i sag 46.2003, eleven havde i januar 2003 grundlag for at ophæve uddannelsesaftalen som følge af arbejdsgiverens behandling af hende, men da ophævelsen først skete den 15. marts 2003, var denne ikke rettidig, jf. EUL § 61, stk. 3.

4. Gensidig ophævelse

Kendelse af 1. juni 2007 i sag 29.2006, spørgsmål om ugyldighed af gensidig ophævelse af uddannelsesaftale, aftalelovens §§ 33 og 36. Ikke godtgjort af eleven, at der var grundlag for tilsidesættelse af aftalen.

Kendelse af 24. februar 2004 i sag 35.2003, spørgsmål om ugyldighed af gensidig ophævelse af uddannelsesaftale, aftalelovens §§ 29 og 33. Der var efter bevisførelsen ikke grundlag for at antage, at aftalen om gensidig ophævelse af ansættelsesforholdet var ugyldig.

Kendelse af 21. januar 2004 i sag 32.2003, spørgsmål og ugyldighed af gensidig ophævelse af uddannelsesaftale. Aftalelovens § 33. Eleven havde ikke godtgjort, at aftalen om gensidig

ophævelse af uddannelsesaftalen blev indgået under sådanne omstændigheder, at arbejdsgiveren ikke skulle kunne påberåbe sig aftalen.

Kendelse af 6. september 2002 i sag 14.2002, parterne ophævede gensidigt en uddannelsesaftale under henvisning til en ny kontrakt til toårig voksenuddannelse. Efterfølgende ophævelse kunne ikke anses for at være sket i prøvetiden, idet der under sagens omstændigheder måtte bortses fra den anden kontrakts prøvetidsbestemmelse.

Overenskomstfortolkning

Kendelse af 1. oktober 2003 i sag 14.2003, afvisning, da sagen vedrørte overenskomstfortolkning, og der ikke blandt nævnets faste medlemmer var enighed om at tage stilling til spørgsmålet, jf. EUL § 65, stk. 2.

Kendelse af 25. januar 2001 i sag 18.2000, afvisning af krav vedrørende overarbejde, da dette indebar fortolkning af overenskomst, og nævnets faste medlemmer var enige om ikke at behandle dette spørgsmål, jf. EUL § 65, stk. 2. Ikke godtgjort, at arbejdsgiver havde bortvist eleven. Arbejdsgiverens erstatningskrav tilsidesat som følge af passivitet.

Passivitet (spørgsmål om bortfald af et krav, fordi dette ikke er gjort gældende inden for rimelig tid)

Kendelse af 8. marts 2007 i sag 37.2006A, erhververen af en virksomhed var forpligtet til at opretholde elevens løn, herunder pension, og ansættelsesvilkår. Da ændringen af pensionsindbetalingerne var sket på arbejdsgiverens initiativ og uden forhandling med eleven, fandtes der ikke grundlag for at tilsidesætte elevens krav som følge af passivitet.

Kendelse af 25. august 2006 i sag 16.2006, eleven havde under ansættelsesforholdet hos to tidligere ejere af virksomheden modtaget pensionsbetaling i overensstemmelse med overenskomsten. Arbejdsgiveren havde efter virksomhedsoverdragel-

sesloven pligt til at videreføre pensionsbetalingerne og hæftede for manglende indbetalinger hos tidligere arbejdsgiver. Kravet fandtes ikke fortabt ved passivitet.

Kendelse af 20. november 2002 i sag 29.2002, elev, der havde udøvet vold over for en person, der havde en vis ansættelsesmæssig tilknytning til arbejdsgiveren, og urigtigt over for arbejdsgiveren havde angivet, at han skulle tale med politiet i egenskab af vidne, og senere over for arbejdsgiveren fastholdt denne forklaring, bortvist med rette. Der forelå helt åbenbart ikke i relation til ophævelsen nogen passivitet fra arbejdsgiverens side.

Kendelse af 20. august 2001 i sag 41.2000, elevs krav på betaling af udgifter til kørekort ikke bortfaldet ved passivitet.

Kendelse af 25. januar 2001 i sag 18.2000, afvisning af krav vedrørende overarbejde, da dette indebar fortolkning af overenskomst, og nævnets faste medlemmer var enige om ikke at behandle dette spørgsmål, jf. EUL § 65, stk. 2. Ikke godtgjort, at arbejdsgiver havde bortvist eleven. Arbejdsgiverens erstatningskrav tilsidesat som følge af passivitet.

Kendelse af 10. januar 2001 i sagerne 23.2000 og 24.2000, forlængelse af uddannelsesaftaler begrundet i sygdom anset for ugyldige, jf. EUL § 58, stk. 1, nr. 1. Elevernes krav var ikke fortabt ved passivitet. Frifindelse for krav om godtgørelse for tort.

Kendelse af 8. november 2000 i sag 29.1999, krav om erstatning in solidum mod to arbejdsgivere. Den ene af arbejdsgiverne frifundet som følge af passivitet fra elevens side. Den anden arbejdsgiver erstatningspligtig som følge af ophævelse begrundet i manglende godkendelse som uddannelsessted.

Pension, EUL § 55, stk. 2

Kendelse af 24. august 2007 i sag 15.2007, eleven havde krav på pension henset til, at den påberåbte overenskomst for så vidt

angår lønkrav, herunder pension, fandt anvendelse på ansættelsesforholdet.

Kendelse af 8. marts 2007 i sag 37.2006A, erhververen af en virksomhed var forpligtet til at opretholde elevens løn, herunder pension, og ansættelsesvilkår. Da ændringen af pensionsindbetalingerne var sket på arbejdsgiverens initiativ og uden forhandling med eleven, fandtes der ikke grundlag for at tilsi-desætte elevens krav som følge af passivitet.

Kendelse af 25. august 2006 i sag 16.2006, eleven havde under ansættelsesforholdet hos to tidligere ejere af virksomheden modtaget pensionsbetaling i overensstemmelse med overenskomsten. Arbejdsgiveren havde efter virksomhedsoverdragelsesloven pligt til at videreføre pensionsbetalingerne og hæftede for manglende indbetalinger hos tidligere arbejdsgiver. Kravet fandtes ikke fortabt ved passivitet.

Prøvetid, EUL § 60, stk. 2

Kendelse af 13. november 2007 i sag 02.2007, tidspunkt for virkning af ophævelse i relation til prøvetiden, EUL § 60, stk. 2. Ophævelsen havde virkning fra det tidspunkt, hvor eleven modtog underretning om ophævelsen. Erstatning 30.000 kr., da der ikke var grundlag for at fravige nævnets praksis vedrørende udmåling af erstatning. Godtgørelse efter ansættelsesbevislov på 10.000 kr., idet der ikke i uddannelsesaftalen var henvist til den mellem parterne gældende overenskomst.

Kendelse af 30. september 2005 i sag 07.2005, eleven startede ansættelsesforholdet den 7. oktober 2004 på skoleophold, der skulle vare frem til april 2005. Arbejdsgiveren ophævede uddannelsesaftalen ensidigt den 14. januar 2005. Eleven nåede ikke at starte i praktik hos arbejdsgiveren. Nævnet bemærkede, at prøvetiden først er udløbet, når eleven har haft tre måneder i praktik. Prøvetiden kan strække sig ud over de første tre måneder af ansættelsesforholdet, hvis en elev inden for de første tre måneder af ansættelsen kommer på skoleophold. I et sådant tilfælde vil arbejdsgiveren kunne opsigte aftalen uden varsel

under elevens skoleophold, også selv om ansættelsestiden på opsigelsestidspunktet er mere end tre måneder. Den omstændighed, at et skoleophold, som i den foreliggende sag, lå forud for praktiktiden, kunne ikke ændre herpå. Opsigelsen uden varsel var derfor berettiget.

Kendelse af 8. november 2002 i sag 35.2002, arbejdsgiveren påberåbte sig fundamentale mangler ved elevens evner, der i givet fald burde have været gjort gældende inden udløbet af prøvetiden. Eleven tillkendt erstatning på 25.000 kr.

Kendelse af 6. september 2002 i sag 14.2002, parterne ophævede gensidigt en uddannelsesaftale under henvisning til en ny kontrakt vedrørende toårig voksenuddannelse. Efterfølgende ophævelse kunne ikke anses for at være sket i prøvetiden, idet der under sagens omstændigheder måtte bortses fra den anden kontrakts prøvetidsbestemmelse.

Sagsomkostninger, bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet § 16, stk. 3

Kendelse af 18. marts 2002 i sag 38.2001, nævnet fandt ikke tilstrækkeligt grundlag for at fravige sædvanlig praksis, hvorefter hver part bærer sine egne omkostninger.

Kendelse af 18. januar 2002 i sag 24.2001, afvisning af arbejdsgivers modkrav, der vedrørte omtvistet erstatningskrav for skade på bil og betaling for telefon. Arbejdsgiveren frifundet for erstatningskrav begrundet i mangelfuld uddannelse, injurier og sagsomkostninger.

Sygdom (se Ophævelse af uddannelsesaftalen, pkt. 2)

Særlige lønreguleringsspørgsmål

Kendelse af 19. september 2007 i sag 06.2006, eleven havde ubestridt ikke fået korrekt opgjort løn og havde derfor krav på efterbetaling. Der kunne ikke derved tages hensyn til den aktiveringsydelse, som eleven havde oppebåret sideløbende med lønnen, idet dette spørgsmål alene vedrørte eleven og a-kassen.

Afvisning af spørgsmål vedrørende ferielovens § 36, stk. 2, idet dette fandtes at ligge uden for Tvistighedsnævnets kompetence.

Kendelse af 18. september 2003 i sag 21.2003, arbejdsgiveren udbetalte i hele uddannelsesperioden en løn, som oversteg den overenskomstmæssige mindsteløn, som eleven ifølge aftalen var berettiget til. Eleven havde derfor ikke krav på yderligere betaling. Den omstændighed, at arbejdsgiveren ikke i uddannelsesperioden havde reguleret den gældende mindebetaling og muligt derved havde opnået større løntilskud fra det offentlige, end han var berettiget til, kunne ikke føre til andet resultat.

Tortgodtgørelse (godtgørelse for retsstridig krænkelse af frihed, fred, ære eller person)

Kendelse af 18. januar 2002 i sag 24.2001, afvisning af arbejdsgivers modkrav, der vedrørte omtvistet erstatningskrav for skade på bil og betaling for telefon. Arbejdsgiveren frifundet for erstatningskrav begrundet i mangelfuld uddannelse, injurier og sagsomkostninger. Påstanden om tortgodtgørelse for injurier var begrundet i, at arbejdsgiveren i et brev til Uddannelsesnævnet havde karakteriseret elevens krav med ordene "grove løgne", "afpresning" og "lyve direkte op i jeres åbne ansigter".

Kendelse af 10. januar 2001 i sagerne 23.2000 og 24.2000, forlængelse af uddannelsesaftaler begrundet i sygdom anset for ugyldige, jf. EUL § 58, stk. 1, nr. 1. Elevernes krav var ikke fortabt ved passivitet. Frifindelse for krav om godtgørelse for tort.

Udeblivelse, bekendtgørelse om Tvistighedsnævnet § 15

(Der er afsagt mange kendelser i udeblivelsessituationer. Den omtalte kendelse er medtaget som et eksempel blandt mange, herunder på en vis standardisering af begrundelsen for afgørelser af denne art.)

Kendelse af 12. november 2007 i sag 37.2007, eleven og dennes organisation var mødt til forhandlingen i nævnet og redegjorde

for sagen og kravet. Den indklagede arbejdsgiver var trods lovlig indkaldelse ikke mødt. Det anførtes i begrundelsen for afgørelsen, at klagerens krav, således som sagen var oplyst, blev taget til følge, dog med den korrektion, at udestående feriegødtgørelse skulle reduceres under hensyntagen til skæve helligdage.

Virksomhedsoverdragelse

Kendelse af 8. marts 2007 i sag 37.2006A, erhververen af en virksomhed var forpligtet til at opretholde elevens løn, herunder pension, og ansættelsesvilkår. Da ændringen af pensionsindbetalingerne var sket på arbejdsgiverens initiativ og uden forhandling med eleven, fandtes der ikke grundlag for at tilside sætte elevens krav som følge af passivitet.

Kendelse af 25. august 2006 i sag 16.2006, eleven havde under ansættelsesforholdet hos to tidligere ejere af virksomheden modtaget pensionsbetaling i overensstemmelse med overenskomsten. Arbejdsgiveren havde efter virksomhedsoverdragelsesloven pligt til at videreføre pensionsbetalingerne og hæftede for manglende indbetalinger hos tidligere arbejdsgiver. Kravet fandtes ikke fortabt ved passivitet.

Omtalte kendelser efter sagsnummer

2007

43.2007, ansættelsesbevislov, grov passivitet, jf. lovens § 6, stk. 1, 2. pkt. Godtgørelse på 44.400 kr. svarende til 20 ugers løn.

40.2007, forlængelse af uddannelsesaftale, krav om yderligere erstatning ikke taget til følge, da det ikke var godtgjort, at der var lidt et økonomisk tab.

39.2007, godtgjort, at arbejdsgiverens ophævelse af uddannelsesaftalen ikke var begrundet i elevens graviditet. Ikke godtgørelse efter ligestillingsloven. Erstatning efter erhvervsuddannelsesloven fastsat til 50.000 kr. under henvisning til elevens løn som voksenelev.

38.2007, afvisning. Ikke grundlag for genoptagelse af tidligere afgjort sag (kendelse af 2. juni 2006 i sag 55.2005, der vedrørte manglende løn, feriepenge og pension). Antaget, at Tvistighedsnævnets afgjorte sager kun under ganske særlige omstændigheder vil kunne genoptages. EUL § 65, stk. 3 og 4.

37.2007, eleven og dennes organisation var mødt til forhandlingen i nævnet og redegjorde for sagen og kravet. Den indklagede arbejdsgiver var trods lovlig indkaldelse ikke mødt. Det anførtes i begrundelsen for afgørelsen, at klagerens krav, således som sagen var oplyst, blev taget til følge, dog med den korrektion, at udestående feriegodtgørelse skulle reduceres under hensyntagen til skæve helligdage.

33.2007, arbejdsgivers ophævelse af uddannelsesaftale var berettiget, da eleven var blevet udelukket fra fortsat undervisning, jf. EUL § 50, og uddannelsesaftalen derfor var bortfaldet, jf. § 62.

29.2007, ansættelsesbevislov, godtgørelse på 10.000 kr., da der

manglede oplysning om overenskomst og ikke var oplyst om skiftende arbejdssteder.

26.2007, ansættelsesbevislov, godtgørelse på 10.000 kr., da der manglede oplysning om overenskomst, og angivelsen af hovedarbejdssted var ukorrekt.

21.2007, ophævelse uberettiget, allerede fordi arbejdsgiveren ikke havde dokumenteret noget hævebegrundende forhold inden for tidsfristen i EUL § 61, stk. 3. Erstatning efter omstændighederne 35.000 kr. Erstatningskrav efter funktionærloven ikke taget til følge, jf. nævnets praksis som "stadfæstet" ved Sø- og Handelsrettens dom af 31. maj 2007.

17.2007, krav på feriegodtgørelse, da eleven blev syg før ferie-start, ferielovens § 13, stk. 2.

15.2007, eleven havde krav på pension, henset til at den påberåbte overenskomst for så vidt angår lønkrav, herunder pension, fandt anvendelse på ansættelsesforholdet.

14.2007, arbejdsgiver erstatningspligtig med 30.000 kr., idet arbejdsgiveren selv måtte bære risikoen for, at ophævelsen muligt skyldtes en fejlekspedition hos erhvervsskolen.

08.2007, elevs særlige ret til betalt ferie i det første hele ferieår, efter at ansættelsesforholdet er begyndt, forudsætter ikke, at ansættelsesperioden omfatter hele ferieåret. Ferielovens § 9, stk. 1. (Sagen er indbragt for Sø- og Handelsretten.)

07.2007, ophævelse under henvisning til elevs langvarige sygdom ikke berettiget. Eleven havde på ophævelses tidspunktet været sygemeldt cirka et halvt år. Erstatning 30.000 kr.

03.2007, arbejdsgiverens ophævelse under henvisning til elevens adfærd under sygdom ikke berettiget. Erstatning på 30.000 kr. efter EUL. Erstatningskrav efter funktionærloven

ikke taget til følge, jf. nævnets praksis som "stadfæstet" ved Sø- og Handelsrettens dom af 31. maj 2007.

02.2007, tidspunkt for virkning af ophævelse i relation til prøvetiden, EUL § 60, stk. 2. Ophævelsen havde virkning fra det tidspunkt, hvor eleven modtog underretning om ophævelsen. Erstatning 30.000 kr., da der ikke var grundlag for at fravige nævnets praksis vedrørende udmåling af erstatning. Godtgørelse efter ansættelsesbevislov på 10.000 kr., idet der ikke i uddannelsesaftalen var henvist til den mellem parterne gældende overenskomst.

2006

53.2006, efter indholdet af en lægeerklæring, der anbefalede eleven ikke at fortsætte inden for murerfaget, fandtes elevens ophævelse af ansættelsesforholdet berettiget.

47.2006, uddannelsesaftale ophævet af Tvistighedsnævnet, jf. EUL § 65, stk. 1, da væsentlig forudsætning for aftalen var brestet som følge af langvarig sygdom. Eleven havde på ophævelses tidspunktet været sygemeldt i et år og tre måneder og kunne ifølge en lægeerklæring først genoptage arbejdet i sommeren 2007 og muligt først i begyndelsen af 2008.

43.2006 og 44.2006, på grundlag af elevens forklaring og lægeerklæringer fandtes det godtgjort, at eleverne havde været udsat for en så uacceptabel behandling, herunder i forbindelse med tiltaleformen, at de havde været berettiget til at ophæve ansættelsesforholdene. Erstatningen fastsat til 50.000 kr. til hver elev under henvisning til karakteren af arbejdsgiverens misligholdelse.

40.2006, forhøjet erstatning, 50.000 kr., til elev som følge af beskyldning om strafbart forhold.

37.2006A, erhververen af en virksomhed var forpligtet til at opretholde elevens løn, herunder pension, og ansættelsesvilkår.

Da ændringen af pensionsindbetalingerne var sket på arbejdsgiverens initiativ og uden forhandling med eleven, fandtes der ikke grundlag for at tilsidesætte elevens krav som følge af passivitet.

36.2006, arbejdsgiverens ophævelse berettiget, da eleven var fraværende på grund af selvforskyldt sygdom.

29.2006, spørgsmål om ugyldighed af gensidig ophævelse af uddannelsesaftale, aftalelovens §§ 33 og 36. Ikke godtgjort af eleven, at der var grundlag for tilsidesættelse af aftalen.

24.2006, elev anset for handicappet, ophævelse i strid med lovens § 2, jf. § 7a, godtgørelse på 97.200 kr. svarende til seks måneders løn.

20.2006, elevs ophævelse af ansættelsesforholdet som følge af manglende lønudbetaling var ikke rettidig, og elevens krav på erstatning blev derfor ikke taget til følge. Eleven ophævede aftalen den 8. marts, og der havde været manglende lønudbetaling siden december året før.

16.2006, eleven havde under ansættelsesforholdet hos to tidligere ejere af virksomheden modtaget pensionsbetaling i overensstemmelse med overenskomsten. Arbejdsgiveren havde efter virksomhedsoverdragelsesloven pligt til at videreføre pensionsbetalingerne og hæftede for manglende indbetalinger hos tidligere arbejdsgiver. Kravet fandtes ikke fortabt ved passivitet.

14.2006, sexchikane over for elev ikke godtgjort. Eleven pålagt at betale sædvanlig erstatning til arbejdsgiver for uberettiget ophævelse af ansættelsesforholdet. Godtgørelse efter lov om ansættelsesbeviser på 5.000 kr., da en manglende oplysning ikke havde haft konkret tvistbetydning.

08.2006, beskyttelsen mod opsigelse efter ligebehandlingslovens § 9 går forud for retten til opsigelse i prøvetiden efter EUL § 60, stk. 2. Godtgørelse på 25.000 kr. på grund af kort-

varig ansættelse og afslag på tilbud om genansættelse. Ikke til-lige krav på erstatning efter EUL.

06.2006, eleven havde ubestridt ikke fået korrekt opgjort løn og havde derfor krav på efterbetaling. Der kunne ikke derved tages hensyn til den aktiveringsydelse, som eleven havde op-pebåret sideløbende med lønnen, idet dette spørgsmål alene vedrørte eleven og a-kassen. Afvisning af spørgsmål vedrørende ferielovens § 36, stk. 2, idet dette fandtes at ligge uden for Tvi-stighedsnævnets kompetence.

05.2006, elevs ophævelse af uddannelsesaftale. Ikke nedsættelse af normalerstatning til arbejdsgiver som følge af, at arbejdsgive-ren modtog løntilskud fra kommunen.

02.2006, elev hævdede, at arbejdsgiveren havde ophævet ud-dannelsesaftalen ensidigt og krævede erstatning herfor. Da eleven havde bevisbyrden herfor, og da der ikke forelå nogen skriftlig dokumentation for ophævelse af aftalen, og da dette ej heller var godtgjort ved elevens forklaring, blev arbejdsgiveren frifundet.

01.2006, forhøjet erstatning, 60.000 kr., til elev som følge af beskyldning for tyveri.

2005

50.2005, elevs ophævelse under henvisning til mangelfuld uddannelse ikke berettiget, godtgørelse efter lov om ansæt-telsesbevis på 5.000 kr., jf. Højesterets dom i U.1997.1702H. (Kendelsen blev indbragt for domstolene. Retten i Hillerød "stadfæstede" ved dom af 2. marts 2007 nævnets kendelse, dog at der af de 5.000 kr. blev tillagt renter fra sagens indbringelse for nævnet, hvilket ved en fejl ikke var medtaget i nævnets kendelse. Eleven ankede sagen til Østre Landsret, men hævdede ved hovedforhandlingen den 3. december 2007 sagen efter landsrettens tilkendegivelse om, at byrettens dom ville blive stadfæstet.)

48.2005, arbejdsgivers ophævelse som følge af grov misligholdelse fra elevs side berettiget (elevs nedsættelse af pris på vare, som eleven derefter selv købte).

46.2005, ophævelse under henvisning til elevs langvarige sygdom ikke berettiget. Eleven havde forud for ophævelsen været fuldtidssygemeldt i 10 dage og delvis sygemeldt knapt et år samt indlagt i to måneder. På ophævelsestidspunktet forelå der lægelige oplysninger om, at eleven kunne genoptage arbejdet inden for seks måneder. Erstatning på 30.000 kr.

37.2005, sagen afvist som værende uden for Tvistighedsnævnets kompetence, jf. EUL § 63, idet sagen forudsatte stillingtagen til blandt andet spørgsmål om bindende procesaftale og dennes gyldighed i forbindelse med tidligere Tvistighedsnævns-sag.

28.2005, ophævelse under henvisning til elevs langvarige sygdom ikke berettiget. Eleven havde på ophævelsestidspunktet været sygemeldt fem en halv måned, og der resterede et år af uddannelsesperioden. Arbejdsgiveren burde inden ophævelsen have indhentet nærmere lægelige oplysninger om udsigten til, at eleven blive raskmeldt. Erstatning fastsat til 50.000 kr. blandt andet under henvisning til elevens tab af supplerende løn fra kommunen.

13.2005, elevs ophævelse af ansættelsesforholdet som følge af manglende lønudbetaling ikke rettidig.

10.2005, ophævelse under henvisning til elevs langvarige sygdom ikke berettiget. Eleven havde på ophævelsestidspunktet været sygemeldt i et år og kunne efter lægelige vurderinger genoptage arbejdet inden for fire måneder. Erstatning på 30.000 kr. Krav om erstatning efter funktionærloven ikke taget til følge under henvisning til, at elever i henhold til EUL ikke kan opsiges efter prøvetiden, hvorfor funktionærlovens § 3 om erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden ikke kan påberå-

bes. ("Stadfæstet" af Sø- og Handelsretten ved dom af 31. maj 2007. Dommen er anket til Højesteret.)

07.2005, eleven startede ansættelsesforholdet den 7. oktober 2004 på skoleophold, der skulle vare frem til april 2005. Arbejdsgiveren ophævede uddannelsesaftalen ensidigt den 14. januar 2005. Eleven nåede ikke at starte i praktik hos arbejdsgiveren. Nævnet bemærkede, at prøvetiden først er udløbet, når eleven har haft tre måneder i praktik. Prøvetiden kan strække sig ud over de første tre måneder af ansættelsesforholdet, hvis en elev inden for de første tre måneder af ansættelsen kommer på skoleophold. I et sådant tilfælde vil arbejdsgiveren kunne opsigte aftalen uden varsel under elevens skoleophold, også selv om ansættelsestiden på opsigelsestidspunktet er mere end tre måneder. Den omstændighed, at et skoleophold, som i den foreliggende sag, lå forud for praktiktiden, kunne ikke ændre herpå. Opsigelsen uden varsel var derfor berettiget.

05.2005, forhøjet erstatning til arbejdsgiver svarende til godt tre ugers løn ved elevs ophævelse af uddannelsesaftale på grund af skærpende omstændigheder. Eleven havde trods arbejdsgiverens protest og med en urigtig begrundelse ophævet uddannelsesforholdet, uden at der var noget som helst grundlag herfor, med henblik på at indgå en ny uddannelsesaftale hos en anden malermester en uge efter.

2004

47.2004, forhøjet erstatning, 60.000 kr., til elev blandt andet som følge af arbejdsgiverens tilsidesættelse af sikkerhedsforskrifter.

43.2004, en mandlig elev, der efter en virksomhedsoverdragelse blev ansat hos arbejdsgiveren, havde højere løn end klageren, der var ansat i virksomheden forud for virksomhedsovertagelsen. Arbejdsgiveren havde ikke handlet i strid med ligelønslovens § 1, stk. 2.

19.2004, elevs ophævelse af uddannelsesaftale, normalerstatning svarende til en halv måneds løn til arbejdsgiver.

17.2004, normalerstatning som følge af uberettiget ophævelse efter Tvistighedsnævnets praksis 30.000 kr.

15.2004, påstand om sagens afvisning under henvisning til udpegningen af nævnets faste medlemmer, jf. EUL § 64, stk. 1, ikke taget til følge. Heller ikke afvisning af sagen under henvisning til udpegningen af nævnets medlemmer i medfør af § 64, stk. 2. Overenskomstvalg, EUL § 55, stk. 2. Lønnen skulle mindst svare til den løn, der er fastsat i den repræsentative overenskomst inden for uddannelsesområdet indgået mellem de forhandlingsberettigede og uddannelsesansvarlige organisationer.

02.2004, arbejdsgivers ophævelse som følge af elevs tilsidesættelse af lydighedspligt ved tilsidesættelse af forbud mod at bære øringer, herunder ørestikker, berettiget.

01.2004, nævnets sammensætning, EUL § 64, stk. 2. Nævnet fandt, at medlemmerne efter EUL § 64, stk. 2, skal udpeges i henhold til de efter de fagretlige forhandlingsberettigede organisationer og de i henhold til erhvervsuddannelsesloven uddannelsesansvarlige organisationer inden for uddannelsesområdet. (Østre Landsrets dom 15. november 2006, Tvistighedsnævnets kendelse som følge af nævnets sammensætning ugyldig. Højesterets dom af 9. maj 2008, kendelsen ikke ugyldig. Det hedder herom i Højesterets dom:

“Efter formålet med og forarbejderne til bestemmelsen i § 64, stk. 2, i erhvervsuddannelsesloven, dens sammenhæng med lovens øvrige bestemmelser og dens forhistorie finder Højesteret, at udtrykket “de forhandlingsberettigede organisationer” må forstås som de organisationer, der i kraft af deres medlemsdækning og overenskomstdækning på uddannelsesområdet og i kraft af deres medvirken ved elevuddannelsernes tilrettelæggelse repræsenterer den ønskede sagkundskab inden for det

pågældende uddannelsesområde. Efter det, der er oplyst om HORESTAS og 3F's mangeårige deltagelse i tilrettelæggelsen af elevuddannelsen på hotel- og restaurationsområdet, om organisationsforholdene og om udbredelsen af deres overenskomst på området, finder Højesteret, at HORESTA og 3F var de forhandlingsberettigede organisationer på området. Det var derfor med rette, at de to organisationer i henhold til § 64, stk. 2, udpegede ad hoc-medlemmerne til behandlingen af sagen.

Som anført af landsretten er Tvistighedsnævnet et administrativt organ, hvis sammensætning er fastsat ved lov, og hvis afgørelser kan efterprøves af domstolene. Højesteret tiltræder derfor, at der ikke er grundlag for at antage, at Tvistighedsnævnets sammensætning ved behandlingen og afgørelsen af sagen indebar en krænkelse af artikel 6, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Tvistighedsnævnets sammensætning er fastlagt i erhvervsuddannelsesloven, og det er herved forudsat, at nævnets medlemmer har et særligt kendskab til det pågældende uddannelsesområde, herunder til de repræsentative overenskomster, der gælder på området. Som anført var det i overensstemmelse med lovens § 64, stk. 2, at ad hoc-medlemmerne af nævnet var udpeget af HORESTA og 3F som de repræsentative og dermed forhandlingsberettigede organisationer. Herefter, og da der ikke i sagen er anført noget, der kan begrunde, at de pågældende medlemmer af nævnet ikke skulle have deltaget i behandlingen af sagen, har der ikke foreligget forvaltningsretlig inhabilitet.

Højesteret frifinder herefter 3F som mandatar for Kim Christian Seehusen og Tvistighedsnævnet for påstanden om, at nævnets kendelse af 2. juni 2004 er ugyldig.”)

2003

55.2003 og 56.2003, arbejdsgivers ophævelse som følge af elevs svigagtige handlinger berettiget. (“Stadfæstet” ved Østre Landsrets dom af 20. oktober 2006.)

50.2003, afvisning, uden for Tvistighedsnævnets kompetence, EUL § 65, da ansættelsesforholdet efter en samlet vurdering ikke var omfattet af erhvervsuddannelsesloven.

47.2003, da der var formodning for, at elevens sygemelding ikke var reel, men udtryk for utilfredshed med arbejdsgiverens dispositioner i forbindelse med en advarsel, fandtes arbejdsgiverens ophævelse af uddannelsesaftalen berettiget.

46.2003, eleven havde i januar 2003 grundlag for at ophæve uddannelsesaftalen som følge af arbejdsgiverens behandling af hende, men da ophævelsen først skete den 15. marts 2003, var denne ikke rettidig, jf. EUL § 61, stk. 3.

41.2003, forhøjet erstatning, 40.000 kr., til elev som følge af beskyldning for tyveri i begrundelsen for ophævelsen. Der blev ved erstatningsfastsættelsen taget hensyn til, at elevens adfærd havde givet arbejdsgiveren et vist grundlag for mistillid til eleven.

35.2003, spørgsmål om ugyldighed af gensidig ophævelse af uddannelsesaftale, aftalelovens §§ 29 og 33. Der var efter bevisførelsen ikke grundlag for at antage, at aftalen om gensidig ophævelse af ansættelsesforholdet var ugyldig.

33.2003, overenskomstvalg, EUL § 55, stk. 2, og nævnets sammensætning, EUL § 64, stk. 2. Under henvisning til konkrete aftaler fandt nævnet, at det var den mellem parterne indgåede overenskomst, der skulle lægges til grund ved afgørelsen af sagens materielle spørgsmål. Nævnet fandt endvidere, at de medlemmer, der tiltræder nævnet i de konkrete sager som udpeget af de forhandlingsberettigede organisationer inden for det pågældende uddannelsesområde, jf. EUL § 64, stk. 2, skal udpeges af de i henhold til de fagretlige regler forhandlingsberettigede organisationer og de i henhold til erhvervsuddannelsesloven uddannelsesansvarlige organisationer inden for uddannelsesområdet. I den konkrete sag var det HORESTA og RBF, idet disse parter blandt andet har etableret de faglige udvalg inden for området.

32.2003, spørgsmål om ugyldighed af gensidig ophævelse af uddannelsesaftale. Aftalelovens § 33. Eleven havde ikke godtgjort, at aftalen om gensidig ophævelse af uddannelsesaftalen blev indgået under sådanne omstændigheder, at arbejdsgiveren ikke skulle kunne påberåbe sig aftalen.

27.2003, overenskomstvalg, EUL § 55, stk. 2, nævnets sammensætning, § 64, stk. 1 og 2. Nævnet fandt, at medlemmerne efter EUL § 64, stk. 2, skal udpeges i henhold til de efter de fagretlige regler forhandlingsberettigede organisationer og de i henhold til erhvervsuddannelsesloven uddannelsesansvarlige organisationer inden for uddannelsesområdet. (Østre Landsrets dom 15. november 2006, Tvistighedsnævnets kendelse som følge af nævnets sammensætning ugyldig. Højesterets dom af 9. maj 2008, sagen afvist under henvisning til manglende aktuel og konkret interesse.)

24.2003, ikke krav på erstatning til elev, der ophævede uddannelsesaftale som følge af arbejdsgiverens manglende registrering og godkendelse, idet dette på ophævelsetidspunktet var ved at blive afhjulpet, og uddannelsesaftalen blev efterfølgende godkendt.

21.2003, arbejdsgiveren udbetalte i hele uddannelsesperioden en løn, som oversteg den overenskomstmæssige mindsteløn, som eleven ifølge aftalen var berettiget til. Eleven havde derfor ikke krav på yderligere betaling. Den omstændighed, at arbejdsgiveren ikke i uddannelsesperioden havde reguleret den gældende mindstebetaling og muligt derved havde opnået større løntilskud fra det offentlige, end han var berettiget til, kunne ikke føre til andet resultat.

20.2003, forhøjet erstatning til arbejdsgiver ved elevs ophævelse af uddannelsesaftalen på grund af skærpende omstændigheder. Eleven var advaret om konsekvenserne ved en ophævelse, herunder om et skærpet erstatningskrav under henvisning til det sene tidspunkt i uddannelsesforløbet, elevens trusler om at gå til pressen, og den nye arbejdsgivers rolle i forløbet.

17.2003, nedsat erstatning til elev under hensyntagen til særlige omstændigheder i forbindelse med parternes forhandling om flytning af arbejdssted.

14.2003, afvisning, da sagen vedrørte overenskomstfortolkning, og der ikke blandt nævnets faste medlemmer var enighed om at tage stilling til spørgsmålet, jf. EUL § 65, stk. 2.

11.2003, forhøjet erstatning, 50.000 kr., til elev som følge af manglende registrering af uddannelsen, manglende skoleundervisning, manglende oplæring og uberettiget opsigelse, af misligholdelsen.

10.2003, overenskomstvalg, nævnets sammensætning, EUL § 64. Ikke medhold i en påstand om, at sagen skulle behandles principalt af formanden alene, subsidiært alene af formanden og de fire faste medlemmer, idet dette ville være lovstridigt og ugyldigt. For så vidt angår medlemmer udpeget i medfør af EUL § 64, stk. 2, anførte nævnet, at medlemmerne i det foreliggende tilfælde, hvor der alene forelå én overenskomst, var sammensat i overensstemmelse med § 64, stk. 2.

09.2003, forhøjet erstatning, 50.000 kr., til elev som følge af særlig grov misligholdelse fra arbejdsgiverens side. Også godtgørelse af psykologudgifter.

05.2003, arbejdsgivers ophævelse som følge af elevs manglende indsendelse af dagpengerefusionsblanketter og fravær ikke rettidig.

2002

43.2002, erstatning på 35.000 kr. til elev, der ophævede aftale blandt andet under henvisning til, at arbejdsgiveren trods krav herom ikke søgte godkendelse som praktiksted.

39.2002, det faglige udvalg meddelte parterne, at det ikke havde kompetence til at behandle sagen, da tvisten var opstået, efter at uddannelsesforholdet var afsluttet. Sagen blev hjemvist

til det faglige udvalg under henvisning til, at Tvistighedsnævnet og det faglige udvalg har kompetence til at behandle tvistigheder, der har deres oprindelse i elevforhold, også i tilfælde hvor sagen rejses efter elevforholdets afslutning.

35.2002, arbejdsgiveren påberåbte sig fundamentale mangler ved elevens evner, der i givet fald burde have været gjort gældende inden udløbet af prøvetiden. Eleven tilkendt erstatning på 25.000 kr.

33.2002, erstatning på 30.000 kr. efter EUL, da arbejdsgiveren ikke havde godtgjort grundlag for ophævelse som følge af bristende forudsætninger under henvisning til elevens påståede ringe faglige niveau. Frifindelse for erstatningskrav efter ligebehandlingsloven, idet det fandtes godtgjort, at ophævelsen ikke var begrundet i elevens graviditet.

32.2002, lagt til grund, at elev blev udsat for uacceptabel behandling fra flere ansattes side, og at elevens ophævelse af uddannelsesaftalen derfor var berettiget. Ikke godtgjort, at ledelsen vidste eller burde vide, at eleven var udsat for uacceptabel behandling. Arbejdsgiveren frifundet for erstatningskrav. (Sagen blev indbragt for domstolene. Ved Retten i Brønderslevs dom af 15. august 2003 blev arbejdsgiveren fundet erstatningsansvarlig. Dommen blev anket, og ved Vestre Landsrets dom af 14. juni 2004 blev arbejdsgiveren frifundet.)

31.2002, lagt til grund, at elev havde udvist mangel på engagement trods arbejdsgivers tilkendegivelse om konsekvenserne heraf. Eleven bestod ikke 4. skoleperiode. Ikke grundlag for at antage, at elevens mangel på koncentration skyldtes forhold, herunder psykisk chikane og vold, der kunne tilregnes arbejdsgiveren. Arbejdsgiverens ophævelse anset for berettiget.

29.2002, elev, der havde udøvet vold over for en person, der havde en vis ansættelsesmæssig tilknytning til arbejdsgiveren, og urigtigt over for arbejdsgiveren havde angivet, at han skulle tale med politiet i egenskab af vidne, og senere over for ar-

bejdsgiveren fastholdt denne forklaring, bortvist med rette. Der forelå helt åbenbart ikke i relation til ophævelsen nogen passivitet fra arbejdsgiverens side.

26.2002, ikke afvisning af sag om spørgsmålet, om arbejdsgiveren havde været berettiget til at foretage fradrag i elevens løn for ATP, der skulle have været fradraget på tidligere tidspunkter, idet spørgsmålet fandtes at være omfattet af Tvistighedsnævnets kompetence. Den omstændighed, at spørgsmålet om pension, der var en del af elevens krav, ikke blev behandlet under møde i det faglige udvalg, afskar ikke eleven fra at inddrage kravet under sagen ved Tvistighedsnævnet.

25.2002, ikke afvisning af sag om spørgsmålet, om arbejdsgiveren havde været berettiget til at foretage fradrag i elevens løn for ATP, der skulle have været fradraget på tidligere tidspunkter, idet spørgsmålet fandtes at være omfattet af Tvistighedsnævnets kompetence.

22.2002, lagt til grund, at eleven ønskede ensidig ophævelse fra arbejdsgivers side, og at arbejdsgiveren havde accepteret dette på betingelse af, at eleven ikke ville rejse yderligere krav. Arbejdsgiveren frifundet.

18.2002 og 19.2002, ikke hjemmel i ferielovens § 28, stk. 2, til forrentning af feriepenge med 1,5 % per påbegyndt måned fra forfaldstidspunktet.

15.2002 og 16.2002, afvisning under henvisning til, at sagen ikke forud havde været behandlet af det faglige udvalg, jf. EUL § 63 og bekendtgørelsen om Tvistighedsnævnet § 7.

14.2002, parterne ophævede gensidigt en uddannelsesaftale under henvisning til en ny kontrakt vedrørende toårig voksenuddannelse. Efterfølgende ophævelse kunne ikke anses for at være sket i prøvetiden, idet der under sagens omstændigheder måtte bortses fra den anden kontrakts prøvetidsbestemmelse.

12.2002, erstatning fastsat til 40.000 kr., da ophævelsen var begrundet i en beskyldning om tyveri, der ikke var godtgjort.

10.2002, arbejdsgiveren frifundet for elevens erstatningskrav under henvisning til, at ophævelsen var berettiget, som følge af at eleven havde handlet groft illoyalt over for arbejdsgiveren.

06.2002, erstatning til elev, der af arbejdsgiveren var blevet politianmeldt for bedrageri, efter sagens samlede omstændigheder fastsat til 40.000 kr. Politiet havde efter anmeldelsen ikke rejst sigtelse eller tiltale mod eleven.

2001

34.2001, erstatning fastsat til 100.000 kr. under henvisning til, at uddannelsesaftaler var indgået på arbejdsgiverens initiativ, at arbejdsgiveren havde tilbudt eleverne samme løn, 23.000 kr. månedligt, som de havde som ansatte trykkeriarbejdere hos arbejdsgiveren, og at det var en væsentlig og individuel forudsætning for eleverne, at de også under uddannelsen kunne oppebære samme løn som hidtil, samt at eleverne, der var midt i et uddannelsesforløb, var naturligt motiverede for at søge uddannelsen færdiggjort. Udtalt, at erstatningen som udgangspunkt udmåles som en godtgørelse på 25.000 kr. uafhængigt af elevens konkrete tab.

32.2001, erstatning for uberettiget ophævelse efter nævnets praksis fastsat til 25.000 kr.

24.2001, afvisning af arbejdsgivers modkrav, der vedrørte omtvistet erstatningskrav for skade på bil og betaling for telefon. Arbejdsgiveren frifundet for erstatningskrav begrundet i mangelfuld uddannelse, injurier og sagsomkostninger. Påstanden om tortgodtgørelse for injurier var begrundet i, at arbejdsgiveren i et brev til Uddannelsesnævnet havde karakteriseret elevens krav med ordene "grove løgne", "afpresning" og "lyve direkte op i jeres åbne ansigter".

19.2001, erstatning for uberettiget ophævelse fastsat til 45.000

kr. blandt andet under henvisning til, at arbejdsgiveren uden grundlag herfor havde politianmeldt eleven for tyveri og hærværk og havde fastholdt beskyldningerne under sagen.

13.2001, arbejdsgiver havde pligt til at betale løn under hele elevens ferie, jf. ferielovens § 7, stk. 1.

2000

41.2000, elevs krav på betaling af udgifter til kørekort ikke bortfaldet ved passivitet.

23.2000 og 24.2000, forlængelse af uddannelsesaftaler begrundet i sygdom anset for ugyldige. Elevernes krav var ikke fortabt ved passivitet. Frifindelse for krav om godtgørelse for tort.

22.2000, erstatning for uberettiget ophævelse efter sagens omstændigheder fastsat til 30.000 kr.

21.2000, elev betingede fortsat ansættelse af, at arbejdsgiveren afskedigede en anden elev, der havde udøvet vold over for eleven. Elevens krav fandtes efter nærmere angivne omstændigheder ikke berettiget, hvorfor arbejdsgiverens ophævelse ikke var erstatningsforpligtende.

20.2000, elev, der havde underskrevet et protokollat, hvorefter arbejdsgiveren skulle betale nærmere angivne ydelser, og der derefter ikke var yderligere krav parterne imellem, var afskåret fra efterfølgende at fremsætte krav efter diskriminationsloven som følge af udtalelser, der var eleven bekendt, da han underskrev protokollatet. Sagen blev ikke, som principalt påstået, afvist, men arbejdsgiveren blev frifundet. ("Stadfæstet" ved Østre Landsrets dom af 15. marts 2003.)

18.2000, afvisning af krav vedrørende overarbejde, da dette indebar fortolkning af overenskomst, og nævnets faste medlemmer var enige om ikke at behandle dette spørgsmål, jf. EUL §

65, stk. 2. Ikke godtgjort, at arbejdsgiver havde bortvist eleven. Arbejdsgiverens erstatningskrav tilsidesat som følge af passivitet.

12.2000, ophævelse under henvisning til mangler ved elevs arbejde ikke berettiget. Eleven tilkendt erstatning på 25.000 kr.

09.2000, ophævelse uberettiget, da eleven havde lovligt forfald på grund af sygdom, hvilket arbejdsgiveren var underrettet om. Erstatning på 25.000 kr. i overensstemmelse med nævnets praksis.

05.2000, arbejdsgivers ophævelse, der var begrundet med, at en faguddannet maler havde forladt arbejdsgiveren, var ikke berettiget.

1999

48.1999, sagen afvist, da der ikke mellem parterne var indgået aftale om en uddannelse omfattet af erhvervsuddannelsesloven.

46.1999, ophævelse under henvisning til tyveri berettiget, selv om eleven blev frifundet ved efterfølgende retssag. Eleven havde tilstået over for arbejdsgiveren og politiet, men tilbagekaldte senere sin tilståelse.

43.1999, elev tilkendt erstatning, da arbejdsgiver havde ophævet som følge af arbejdsmangel og ikke havde søgt at skaffe eleven en ny uddannelsesaftale.

40.1999, elevs ophævelse under henvisning til manglende instruktion og oplæring vedrørende farligt arbejde berettiget.

38.1999, ophævelse begrundet i, at eleven kom for sent på arbejde uberettiget som følge af manglende advarsel til eleven om eventuel bortvisning.

37.1999, arbejdsgiver i overensstemmelse med nævnets praksis tilkendt erstatning svarende til en halv måneds elevløn.

29.1999, krav om erstatning in solidum mod to arbejdsgivere. Den ene af arbejdsgiverne frifundet som følge af passivitet fra elevens side. Den anden arbejdsgiver erstatningspligtig som følge af ophævelse begrundet i manglende godkendelse som uddannelsessted.

28.1999, uanset misvisende indhold i brev fra landbrugsskole påhvilede ansvaret for ulovlig bortvisning af elev arbejdsgiveren. Eleven tilkendt 25.000 kr. i erstatning efter nævnets praksis.

22.1999, uddannelsesaftale forlænget med en dag mere end samlet fraværperiode. EUL § 58 overtrådt. Som følge af sagens særlige omstændigheder ikke krav om godkendelse af det faglige udvalg, jf. EUL § 58, stk. 2.

20.1999, erstatning til elev for uberettiget ophævelse nedsat under henvisning til, at eleven selv i et vist omfang var skyld i den opståede situation.

11.1999, elevs ophævelse på grund af flytning af arbejdsplads fra Holbæk til Maribo berettiget.

04.1999, arbejdsgiver i overensstemmelse med nævnets praksis tilkendt erstatning svarende til en halv måneds elevløn for elevens uberettigede ophævelse.

1998

51.1998, ikke godtgjort, at arbejdsgiver skulle have udøvet seksuel chikane over for elev.

41.1998, arbejdsgivers ophævelse under henvisning til elevens krænkelse af tillidsforholdet ved tyveri berettiget.

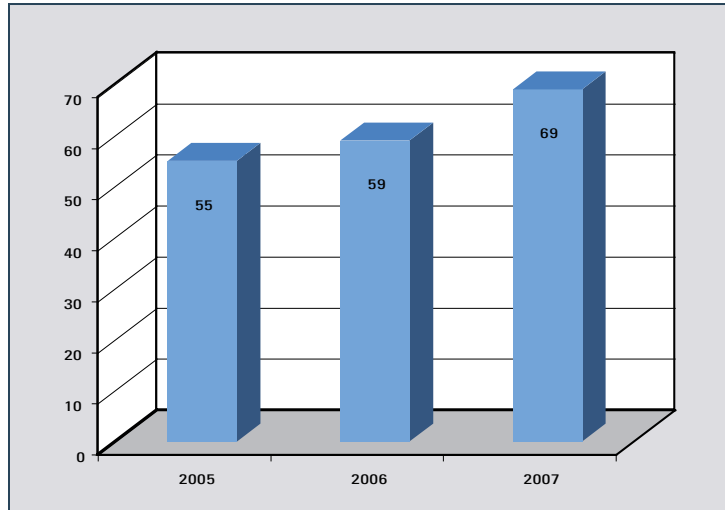
34.1998, elevs ophævelse under henvisning til mangelfuld uddannelse berettiget. Eleven havde efter omstændighederne ikke pligt til at afvente forbedring af forholdene, hvilket der heller

ikke var reel udsigt til. Eleven tilkendt en erstatning på 30.000 kr.

26.1998, ophævelse under henvisning til, at eleven for overtrædelse af straffeloven var idømt tre måneders betinget fængsel, var ikke berettiget. Eleven tilkendt erstatning herfor på 20.000 kr.

Samlet statistik 2005-2007

Figur 1: Antal sager indbragt for Tvistighedsnævnet

Tvistighedsnævnet modtog fire flere klager i 2006 i forhold til 2005 svarende til en stigning på 7,3 %, mens nævnet i 2007 modtog 10 flere klager i forhold til 2006 svarende til en stigning på 16,9 %.

Af de 55 modtagne klager i 2005 var 52 indgivet af eleven, mens tre var indgivet af virksomheden.

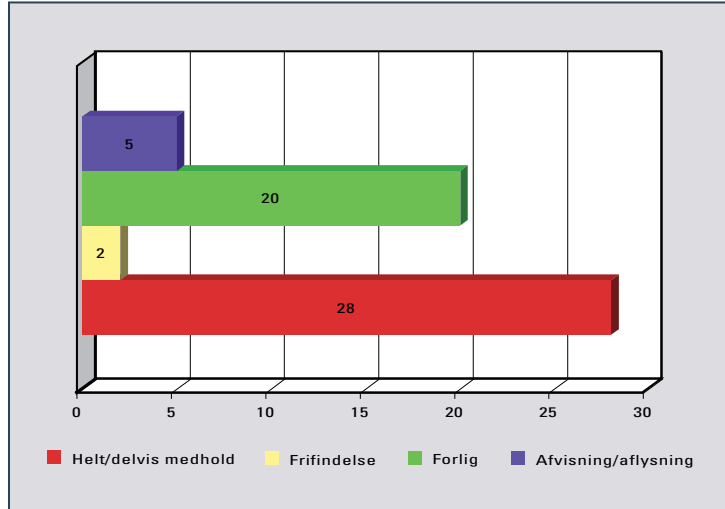
Af de 60 modtagne klager i 2006 var 52 indgivet af eleven, mens syv var indgivet af virksomheden.

Af de 69 modtagne klager i 2007 var 65 indgivet af eleven, mens fire var indgivet af virksomheden.

Efterfølgende diagrammer illustrerer udfaldet af disse klager og de fagområder, klagerne vedrører.

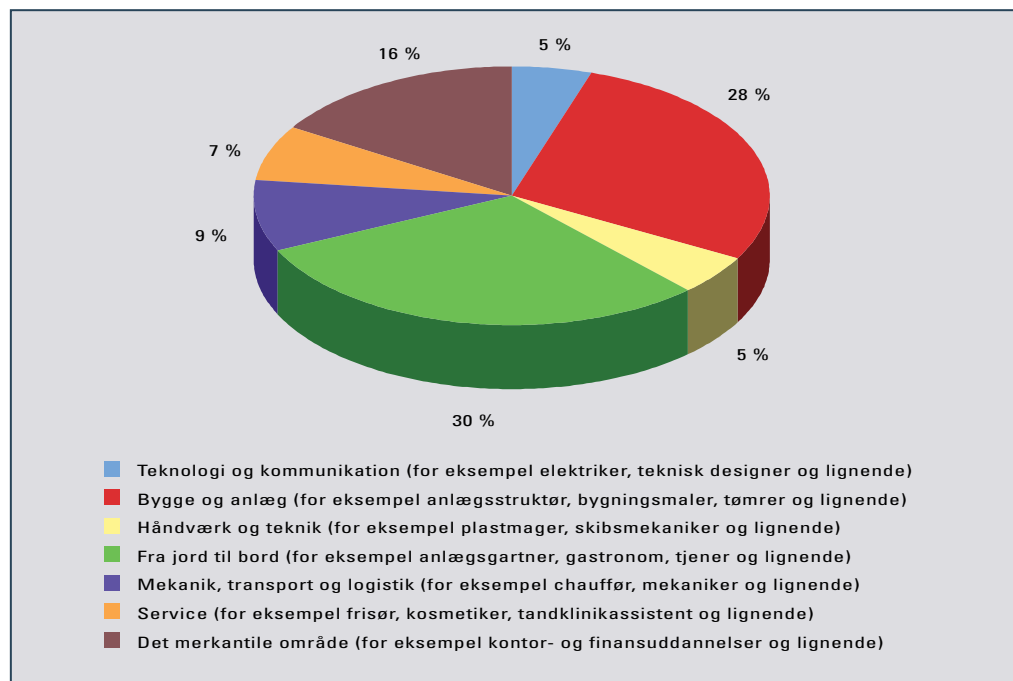
Statistik for 2005

Figur 2: Afsagte kendelser, indgåede forlig mv.

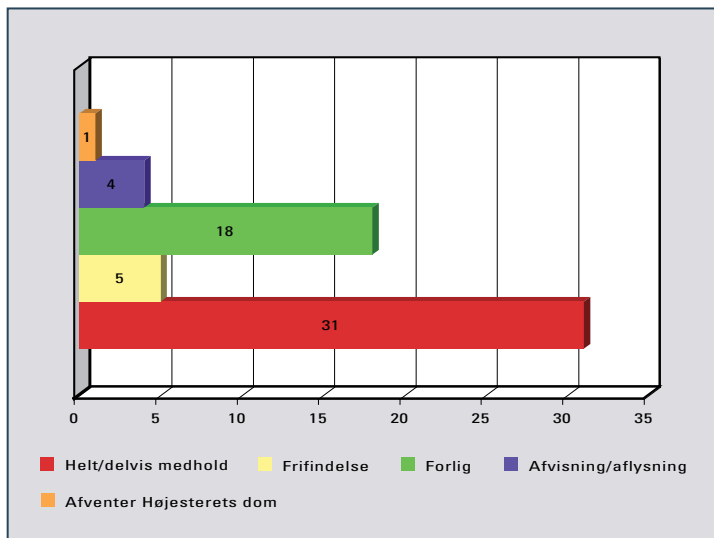
Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for Tvistighedsnævnets afgørelser i 2005 (fra klageskriftets modtagelse til sagen er afsluttet) var 5,1 måneder.

Den gennemsnitlige tid, fra en sag bliver behandlet i nævnet, til der bliver afsagt kendelse i sagen, var i 2005 21 dage.

Figur 3: Sager fordelt på fagområder

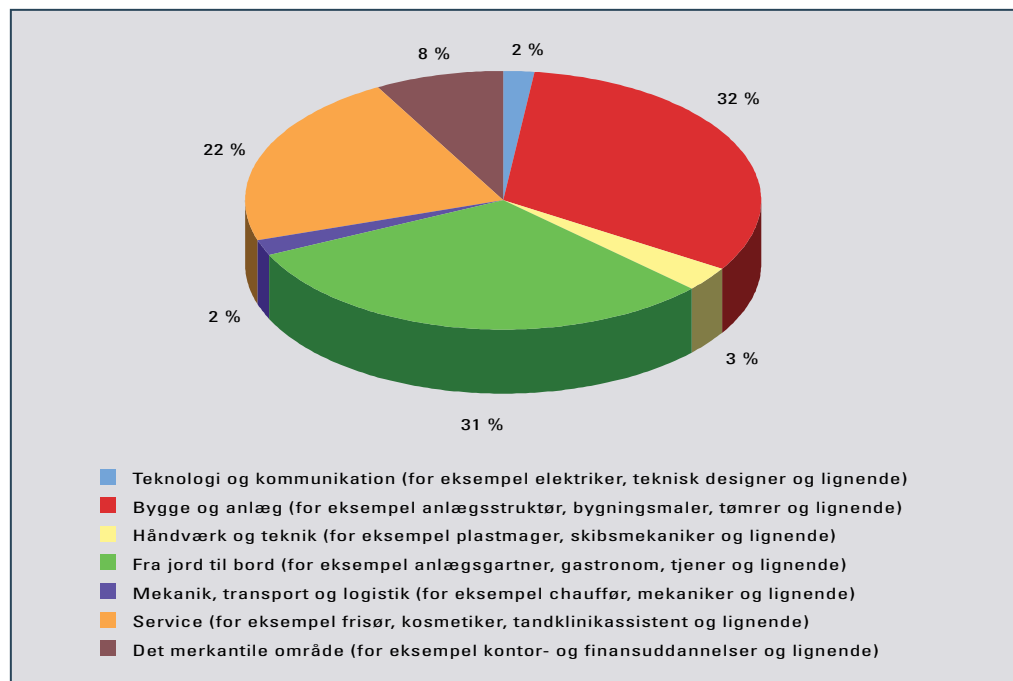
Statistik for 2006

Figur 4: Afsagte kendelser, indgåede forlig mv.

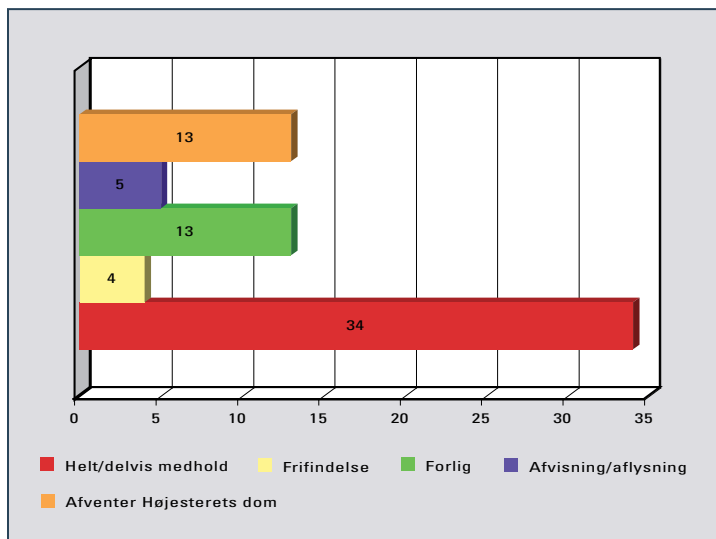
Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for Tvistighedsnævnets afgørelser i 2006 (fra klageskriftets modtagelse til sagen er afsluttet) var 5,0 måneder.

Den gennemsnitlige tid, fra en sag bliver behandlet i nævnet, til der bliver afsagt kendelse i sagen, var i 2006 20 dage.

Figur 5: Sager fordelt på fagområder

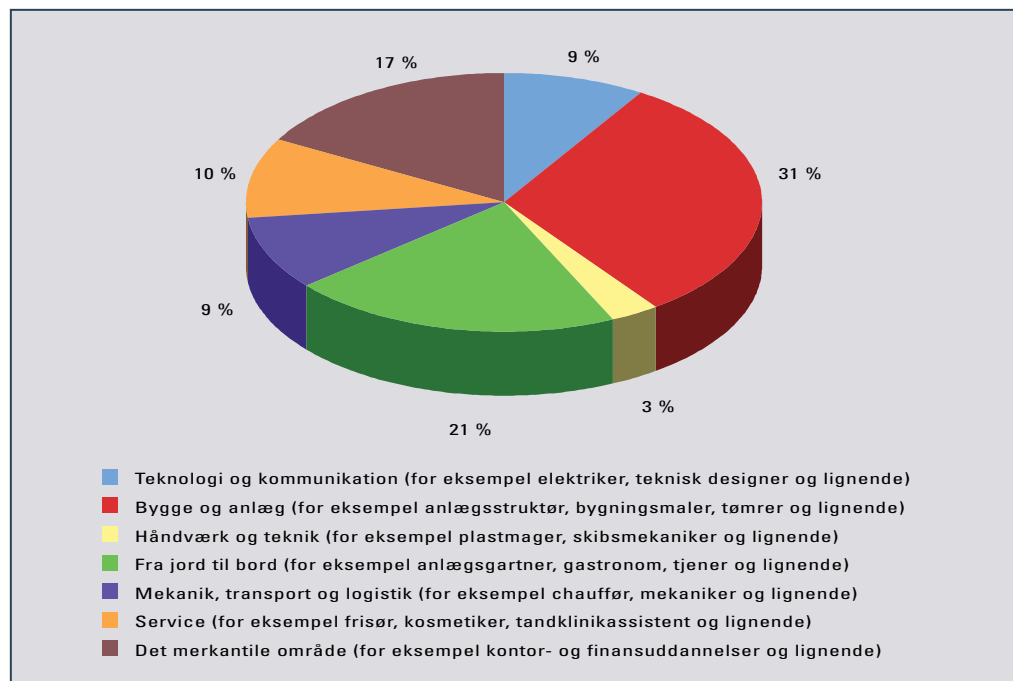
Statistik for 2007

Figur 6: Afsagte kendelser, indgåede forlig mv.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for Tvistighedsnævnets afgørelser i 2007 (fra klageskriftets modtagelse til sagen er afsluttet) var 4,6 måneder.

Den gennemsnitlige tid, fra en sag bliver behandlet i nævnet, til der bliver afsagt kendelse i sagen, var i 2007 32 dage.

Figur 7: Sager fordelt på fagområder

Undervisningsministeriets håndbogsserie

I denne serie udsender Undervisningsministeriet publikationer med baggrundsorientering om lovgivningen, uddannelser og enkelte fag samt vejledninger om god praksis mv. Håndbøgerne er rettet mod uddannelsernes drift.

2008:

- Nr. 1: Håndbog om individuel kompetencevurdering i AMU – vurdering og anerkendelse af realkompetencer inden for arbejdsmarkedsuddannelserne (ISBN 978-87-603-2675-2) (Arbejdsmarkedsuddannelser)
- Nr. 2: Erhvervsøkonomi i erhvervsuddannelserne – råd og vink (internetpublikation) (Erhvervsfaglige uddannelser)
- Nr. 3: Realkompetencevurdering inden for voksen- og efteruddannelse – en håndbog (ISBN 978-87-603-2680-6) (Voksen- og efteruddannelser)
- Nr. 4: Tvistighedsnævnets årsberetning 2007 (ISBN 978-87-603-2706-3) (Erhvervsfaglige uddannelser)

2007:

- Nr. 1: Sortbog om lov nr. 315 af 19. april 2006. Lov om uddannelsen til professionsbachelor som pædagog (internetpublikation) (Videregående uddannelser)
- Nr. 2: Informationsteknologi i erhvervsuddannelserne – råd og vink (internetpublikation) (Erhvervsfaglige uddannelser)
- Nr. 3: Organisering af folkeskolens undervisning af tosprogede elever – en vejledning (ISBN 978-87-603-2601-1) (Grundskolen)
- Nr. 4: Vi kan jo prøve. Evaluering i specialundervisningen – god praksis (ISBN 978-87-603-2637-0) (Grundskolen)
- Nr. 5: Vis, hvad du kan. Materiale til sprogscreening af tosprogede småbørn, skolestartere og skoleskiftere (internetpublikation) (Grundskolen)
- Nr. 6: Dansk tegnsprog i folkeskolen – god praksis for tilrettelæggelse og gennemførelse (internetpublikation) (Grundskolen)
- Nr. 7: Ny mesterlære – sådan gør man (ISBN 978-87-603-2669-1) (Erhvervsfaglige uddannelser)
- Nr. 8: Salg og service i erhvervsuddannelserne – råd og vink (internetpublikation) (Erhvervsfaglige uddannelser)

2006:

- Nr. 1: Overgang til selveje. Håndbog til de midlertidige bestyrelser på gymnasier og hf-kurser (UVM 4-053)
- Nr. 2: Overgang til selveje. Håndbog til de midlertidige bestyrelser på social- og sundhedsskoler (UVM 4-054)

- Nr. 3: Overgang til selveje. Håndbog til de midlertidige bestyrelser på voksenuddannelsescentre (UVM 4-055)
- Nr. 4: Overgang til selveje. Håndbog til de midlertidige bestyrelser på sygepleje- og radiografiskoler (UVM 4-056)
- Nr. 5: Matematik i erhvervsuddannelserne – råd og vink (internetpublikation) (Erhvervsfaglige uddannelser)
- Nr. 6: Vejledning til køb, leje og leasing af kopimaskiner og printere (UVM) (indkøb på institutioner)
- Nr. 7: Realkompetencevurdering i EUD – praktiske muligheder (UVM 7-371) (Erhvervsfaglige uddannelser)
- Nr. 8: Samfundsfag i erhvervsuddannelserne – råd og vink (internetpublikation) (Erhvervsfaglige uddannelser)
- Nr. 9: Naturfag, fysik og kemi i erhvervsuddannelserne – råd og vink (internetpublikation) (Erhvervsfaglige uddannelser)
- Nr. 10: Fremmedsprog i erhvervsuddannelserne – råd og vink (internetpublikation) (Erhvervsfaglige uddannelser)
- Nr. 11: Læring, kommunikation og samarbejde i erhvervsuddannelserne – råd og vink (internetpublikation) (Erhvervsfaglige uddannelser)
- Nr. 12: Skolepraktik i erhvervsuddannelserne (UVM 7-372) (Erhvervsfaglige uddannelser)
- Nr. 13: Fælles Mål i skolens hverdag – hvordan? (internetpublikation) (Grundskolen)
- Nr. 14: Sprogtest i AMU. Inspirationsmateriale til sprogtest af personer med dansk som andetsprog ved optagelse på arbejdsmarkedsuddannelse (internetpublikation) (Arbejdsmarkedsuddannelser)
- Nr. 15: Sortbog om lov nr. 579 af 9. juni 2006. Lov om uddannelsen til professionsbachelor som lærer i folkeskolen (internetpublikation) (Videregående uddannelser)
- Nr. 16: Håndbog i AMUs tilbud til flygtninge og indvandrere (internetpublikation) (Arbejdsmarkedsuddannelser)
- Nr. 17: Kvik-Guide til VisKvalitet.dk (UVM 13-005) (Arbejdsmarkedsuddannelser)

Visse af de trykte publikationer – som i oversigten er forsynet med et UVM-bestillingsnummer eller ISBN-nummer – kan mod betaling af et ekspeditionsgebyr rekvireres hos Nordisk Bog Center eller hos boghandlere. Andre publikationer kan købes samme sted. For priser se: www.uvm.dk/katindek.htm.

Internetpublikationer kan til eget brug frit downloades fra www.uvm.dk.

Tvistighedsnævnets årsberetning 2007 er nævnets første årsberetning.

Tvistighedsnævnet, der er nedsat i medfør af erhvervsuddannelsesloven, behandler årligt cirka 70 sager vedrørende uenigheder af meget forskellig karakter mellem elever og deres arbejdsgiver.

Årsberetning 2007 indeholder en præsentation af Tvistighedsnævnet, fortegnelse over nævnets faste medlemmer og ansatte i sekretariatet. Desuden kan man læse en beskrivelse af en typisk sag fra indbringelse af klageskrift til mundtlig forhandling i Tvistighedsnævnet og sagens afgørelse.

Årsberetningen indeholder endvidere omtale af 114 udvalgte kendelser i perioden 1998-2007. Kendelserne er omtalt under en eller flere overskrifter. Man kan således for eksempel lede efter kendelser, der drejer sig om ophævelse af en uddannelsesaftale, ferieloven, forskelsbehandling, prøvetid osv.

Endelig er der statistiske oplysninger om tvistighedsnævns-sager tilbage til og med 2005.